A Cincea Pecete

Jeffersonville, Indiana, USA
22 Martie 1963

1 Să ne plecăm capetele acum pentru rugăciune.

Graţiosule Tată Ceresc, Atotputernicul Dumnezeu, Care ai adus iarăşi pe Isus Cristos dintre cei morţi şi ni L-ai prezentat în aceste zile din urmă, în Puterea Duhului Sfânt, noi suntem recunoscători pentru aceste puternice vizitări ale nemuritorului Dumnezeu. Iar acum, Tată, noi întâmpinăm un alt ceas, un ceas care ar putea schimba destinaţia Eternă a multor oameni. Şi să ne apropiem de aceasta, Doamne, noi suntem insuficienţi. Deoarece, aceasta este în Scripturi, că: "Mielul a luat Cartea şi a deschis Peceţile."

O Miel al lui Dumnezeu, vino înainte, noi ne rugăm. Noi Te chemăm, Doamne, marele Răscumpărător. Vino înainte şi arată-ne planul Tău de răscumpărare care a fost ascuns de-a lungul anilor, să rupi această Pecete a Cincea pentru noi în seara aceasta, Tată şi să descoperi ce este dedesubtul acelei Peceţi pentru noi; ca noi să putem pleca Creştini mai buni de cât cum suntem noi acum, să putem fi mai bine potriviţi pentru sarcina care stă înainte. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

2 Bună seara, prieteni. Eu consider acesta un mare privilegiu să fiu aici în seara aceasta, cu acest mare eveniment. Eu nu cunosc altundeva unde aş putea să mă simt mai bine, decât să fiu în lucrarea Împăratului. Şi acum venind mai ales asupra acestor lecţii unde noi doar aşteptăm; dacă El nu mi-ar descoperi Aceasta, eu nu v-aş putea da Aceasta vouă.

Eu nu încerc să folosesc ceva din propriile mele gânduri sau ceva; doar aşa cum El va da Aceasta. Asta-i adevărat. Şi eu sunt sigur, că dacă eu nu folosesc propriile mele gânduri şi Acesta vine în felul în care El a venit. Şi prin toată viaţa Acesta niciodată nu a fost greşit. Acesta nu va fi greşit nici de data aceasta.

3 Acum, noi suntem doar glorioşi şi foarte, foarte mulţumitori pentru ceea ce El a făcut pentru noi, măreaţa mână misterioasă a viului Dumnezeu! Ce lucru mai măreţ ar putea fi, cât mai mult am putea noi să fim un popor privilegiat, decât să avem în prezenţa noastră pe Regele regilor, Domnul domnilor?

Noi probabil am sufla fluierele şi am înălţa steagurile şi am întinde covoarele şi fiecare lucru, pentru Preşedintele naţiunii să vină în oraş. Dar, gândiţi-vă doar, aceea ar fi în ordine şi aceea ar fi o onoare pentru oraş. Dar gândiţi-vă. În micuţul nostru, tabernacol umil, în seara aceasta, noi invităm pe Regele regilor, Dumnezeu. Iar noi nu... El nu doreşte să fie aruncate afară covoare şi aşa mai departe. El doreşte să fie întinse afară inimi smerite, astfel ca El să poată lua aceste inimi smerite şi să le descopere - lucrurile bune pe care El le are în depozit pentru toţi acei care Îl iubesc.

4 Acum, noi am întrebat... Iar eu am o mărturisire pe care mi-ar place să o dau. Acum, dacă eu sunt greşit asupra acesteia; eu tocmai am auzit-o şi eu aş putea fi că eu sunt greşit. Dar eu cred că oamenii sunt aici şi la care se aplică mărturisirea.

Şi atunci, cu câteva zile în urmă, când am fost afară la casa mea acum, în Arizona, noi am avut o chemare care a spus că acolo era un băieţaş care avea febră reumatică. Şi aceea merge la inimă. Şi el era aşa un... Tata şi mama lui sunt aşa drăgălaşi, prieteni scumpi de ai mei. Acesta era unul din diaconii noştri de aici, din biserică, Fratele Collins. Băieţaşul lui, micuţul Mikey, colegul de joacă al lui Joe, suferea cu febră reumatică de inimă. Iar doctorii l-au trimis acasă, l-au pus în pat şi le-au spus părinţilor nici măcar să nu-l lase sus, nici să-şi ridice capul, să ia o băutură de apă. O lua afară cu un pai; el era aşa de rău. Iar părinţii, credincioşi, vin la tabernacol aici şi cred.

5 Şi cu câteva seri în urmă, nu încercând să aştept, noi am anunţat servicii de vindecare Duminica. Dar, văzând că noi urma să avem să răspundem la întrebări, astfel atunci noi trebuia să omitem serviciul de vindecare. Şi apoi eu aveam un pic de ceva ce am păstrat în lăuntrul meu, în inima mea. Iar mama şi tata voiau să ştie dacă ei puteau să aducă copilul în - cameră. Şi ei au adus pe micuţul acolo afară, iar Duhul Sfânt l-a pronunţat vindecat.

6 Şi astfel, părinţii, fiind respectoşi de aceea, au luat pe micuţul acasă şi l-au trimis la

şcoală, doar l-au trimis înainte la şcoală. Doctorul a apucat să afle, astfel doctorul nu a fost prea mulţumit cu un astfel de lucru. Astfel, el i-a spus mamei căci copilul ar trebui să fie în pat, desigur. Iar ea i-a dat lui povestea.

Şi eu cred că omul este un, eu înţeleg, este un Creştin credincios, printr-o denominaţiune. Un Adventist de ziua a Şaptea, doctorul este. Şi astfel el a zis: "Păi, voi s-ar cuveni... este timpul pentru copil, ca eu să-l examinez." A zis: "Voi s-ar cuveni, cel puţin, să-l aveţi examinat."

Ea a zis: "Foarte bine." A dus copilul jos, iar doctorul l-a examinat, din sânge, unde stă febra reumatică. Şi eu aşa înţeleg că doctorul a fost aşa de uimit că el nu a ştiut ce să facă. Băieţaşul este perfect normal, sănătos şi bine.

7 Acum, sunt Collinsii aici? Eu poate am spus asta greşit. Eu vreau... Este asta adevărat, Soră Collins? Da. În regulă. Da. Acela este micuţul Mikey Collins, doar cam în vârstă de şase, şapte ani. Şi aceea s-a întâmplat chiar în cameră, cam cu trei seri în urmă.

Oh, trebuia să fie Cineva în camera aceea pe lângă fiinţe umane! Acesta era marele şi puternicul Iehova, asta-i adevărat, care vine să onoreze Cuvântul Lui. Iar eu sunt aşa de recunoscător să aud asta, vedeţi. Eu ştiu că noi toţi suntem. Nu numai eu, ci toţi sunt, pentru că ce dacă acela era băieţaşul vostru sau băieţaşul meu?

8 Şi, reţineţi, eu dau mărturisire, chiar cum doar una şi aleg una aici şi acolo. Aceasta se întâmplă pretutindeni, însă doar să vă fac de cunoscut căci slujba mea adevărată este asupra vindecării Divine. Însă voi... Eu sunt aici pentru aceste Peceţi. Deoarece, puţin mai târziu, voi veţi înţelege de ce a trebuit eu să fac asta. Şi, astfel, eu nu sunt un învăţător, eu nu sunt un teolog. Eu doar mă rog pentru bolnavi şi eu iubesc pe Domnul.

Iar acum, acum în aceasta, deşi, că... Seara trecută noi am dat o mărturisire despre fetiţa... eu am numele ei. Şi Billy îl are aici acum, pe undeva, despre părinţi şi cine sunt ei. Şi această fetiţă era în ultimul stagiu de leucemie, doar cam... Doar aşa de rău încât ei nu au mai putut să o hrănească pe gură; ea trebuia să fie... sângele ei în transfuzie prin vene. Iar ea era o micuţă drăguţă. Ea era mică pentru vârsta ei, cam ca această doamnă micuţă aici, eu presupun. Dar ea era cam aşa înaltă, foarte... Ei erau ca cei mai mulţi dintre noi. Tu puteai să spui cum era copilul îmbrăcat, că... şi părinţii, că ei erau foarte săraci, chiar foarte săraci şi, astfel, însă foarte reverenţi. Iar Duhul Sfânt a pronunţat pe acea copilă vindecată.

9 Acum, doar gândiţi-vă la asta, cu leucemie, copila aceea micuţă, iar sângele era aşa de rău că ei nici măcar nu mai puteau să o hrănească pe gură. Ea trebuia să ia, să meargă la spital şi să ia sângele, sau transfuziile prin vene, să o hrănească; eu presupun, că glucoză, sau aşa ceva. Eu nu ştiu ce termeni medicali fac pentru boala aceea, dar, oricum, ea trebuia să fie hrănită în felul acela. Şi înainte ca copilul să părăsească locul, a plâns pentru un hamburger.

Iar părinţii, după ce ei au auzit Duhul Sfânt, despre AŞA VORBEŞTE DOMNUL, vedeţi, ei... Şi, ei, străini, nu au fost pe aici înainte. Însă ei... Un cuplu bătrân fiind care doar şi-au luat locurile lor aici pentru ei, cu câteva minute în urmă, Fratele şi Sora Kidd, i-au instruit despre ce să facă şi după ce să asculte. Iar copila şi-a mâncat mesele ei pe drum spre casă.

10 Două sau trei zile după aceea, în şcoală. Şi ar fi mers la doctor, iar doctorul era aşa de uimit! El a zis: "Nu există nici măcar o urmă de leucemie găsită în copilă."

Acum aceea era instantaneu, la punct, Puterea Atotputernicului Dumnezeu, să ia o circulaţie a sângelui şi să o curăţească, drept în felul acesta şi să pună pulsaţia de viaţă nouă înăuntru acolo. Deoarece, a voastră circulaţie a sângelui este viaţa voastră, muritoare. Şi să creeze celule noi şi să le curăţească pe cele vechi! Şi ce este aceasta, aceasta este absolut... Eu aş spune asta, că acesta este un act creativ al Atotputernicului Dumnezeu; să ia o circulaţie a sângelui care este contaminată cu cancer, până când micuţa, galbenă şi gâfâită şi, doar în intervalul câtorva momente de timp, o circulaţie a sângelui nou nouţă!

11 Eu cred... Eu nu am să vorbesc aceasta în Numele Lui; eu am să vorbesc aceasta în a mea... în descoperirea credinţei mele, ce s-a întâmplat în Sabino Canyon zilele trecute. Eu cred că ceasul se apropie, când ramurile pierdute vor fi restaurate şi Puterea glorioasă a Creatorului. Eu cred, că dacă El poate să facă să apară o veveriţă, care nu

are... Aici este omul sau femeia, doar au o parte lipsă. Iar acela era animal complet, în el însuşi. El este Dumnezeu! Eu Îl iubesc.

12 Păi, acum, eu ajung să încep asupra acelor subiecte, iar noi doar vorbim înainte. Iar oamenii în jurul pereţilor şi stau în holuri şi în săli şi aşa mai departe, astfel eu voi merge chiar drept la Mesaj. Şi eu vreau să spun asta şi eu vreau să-i dau mulţumiri la Acela Care este omniprezent. Şi, că, astăzi, neştiind un lucru despre acea Pecete a Cincea, Ea a venit în acelaşi fel misterios, azi dimineaţă, doar cam o oră înainte să se crape de ziuă, când eu eram afară în rugăciune. Şi astăzi...

Eu doar am şezut aceste ultime cinci sau şase zile, doar într-o cameră mică, nu văd pe nici unul. Doar merg afară şi îmi mănânc mesele cu un prieten, cu unii din prietenii mei de aici. Şi, desigur, voi ştiţi cine este acel prieten, el este Fratele şi Sora Wood. Da. Şi voi ştiţi şi eu am mers acolo şi am stat cu ei şi fiecare a fost drăguţ. Iar acolo nu a fost ceva, doar simplu... Eu încerc să stau drept cu acel Mesaj despre aceste Peceţi. Aceasta este important. Eu cred că acesta este - acesta este ceasul timpului de descoperire a Acestuia, a descoperirii Acestuia.

13 Şi acum (eu vreau ca voi să fiţi siguri acum), devreme, înainte... îndată ce voi puteţi, scrieţi-vă înţelegerile necunoscute despre aceste Şapte Peceţi, dacă voi le aveţi şi aşezaţile pe masă. Şi poate Fratele Neville sau cineva ar putea să pună o cutie aici sus. Oh, aici, eu le văd acum. Asta-i bine. Eu mai degrabă le am deseară, încât eu pot poate să le studiez o vreme, pentru Duminică dimineaţă.

14 Acum, să nu, timpul acesta, chiar la timpul acesta, să nu faceţi cereri pentru, să zicem: "Este dovada Duhului Sfânt asta?" Vedeţi? Mie mi-ar place să ştiu despre, despre ce v-am învăţat, vedeţi voi, astfel noi putem să luăm acest subiect (ca epocile bisericii) drept, vedeţi, deoarece cu aceea avem noi de a face acum.

Acum, aşa cum noi urma să ne rugăm pentru bolnavi, atunci aceea ia poate o rugăciune diferită. Iar voi sunteţi unşi, veniţi înăuntru pentru un lucru diferit, voi ştiţi. Iar voi căutaţi pe Dumnezeu, să aflaţi: "Va fi cineva acolo în seara aceasta, Doamne?"

"Da, acesta va fi cineva care poartă o rochie galbenă, şezând în colţul din dreapta. Şi când voi o chemaţi, o chemaţi aceasta. Şi ziceţi aşa şi aşa a făcut ea. Iar ea are aşa-şi-aşa." Apoi voi mergeţi jos acolo şi priviţi şi acolo este ea. Vedeţi? Asta este, vedeţi. Aceasta este deosebit. Vedeţi? Şi în felul acesta, eu mă rog: "Doamne Isuse, care este interpretarea despre Aceasta? Descoperă-mi Aceasta." Amin.

15 Acum să ne luăm săbiile noastre din nou, Cuvântul. Şi eu apreciez sprijinul spiritual al Fratelui Neville, tot atât de bine ca şi iubirea lui frăţească, înapoi aici în spatele meu, rugându-se pentru mine. Şi al vostru al tuturor, de asemeni.

Iar, acum, în seara aceasta fiind Vineri seara, noi vom încerca, doar să o facem aşa... noi... Nu este posibil ca tu să atingi toate lucrurile. Tu... Pentru că, tu ai putea lua Asta, doar una din acele Peceţi şi să stai, doar să O aduci drept prin Scriptură, drept în jos. Vedeţi? Aceasta ar lua luni şi luni şi luni şi tu încă nu ai avea Aceasta, deoarece însăşi Pecetea leagă întreaga Scriptură, de la Genesa la Apocalipsa, o Pecete din Aceasta.

16 Astfel, ce eu încerc să fac, este, să mă ţin de la a mă depărta de la Aceasta, eu voi nota jos o Scriptură, sau o notiţă mică aici pe undeva şi să mă ţin de la... Doar să o ţin asupra acelui singur lucru, eu trebuie să privesc înapoi, deoarece, eu numai... Vorbind, eu vorbesc prin felul... Eu sper că aceasta este inspiraţia corectă. Şi atunci când eu mă uit jos să văd... Şi eu încep să vorbesc şi eu mă simt că deviez asupra unui subiect, eu mă voi întoarce înapoi, privesc înapoi în partea cealaltă, să încerc să iau o altă Scriptură, să ajung pe aceea, voi vedeţi, ca să o luminez puţin pe partea aceea, în loc să încerc să merg înainte cu asta.

17 Şi astfel acum noi urmează să studiem în seara aceasta, prin harul lui Dumnezeu, cu ajutorul Lui, a Cincea Pecete. Şi Aceasta este una scurtă. Este puţin mai lungă decât cealaltă. Cei patru călăreţi pe cai, acum, erau două versete fiecare şi aceasta este trei versete în aceasta. Acum, Pecetea a Cincea începe, capitolul al 6-lea din Apocalipsa, versetul al 9-lea.

Şi, acum, dacă s-ar întâmpla ca tu să fii un străin care nu ai auzit aceşti patru călăreţi pe cai, păi, tu... Vedeţi, uneori tu doar te aşezi înapoi şi cumva însăilezi ceva şi, când tu o faci, tu te aştepţi ca oamenii să înţeleagă Aceasta. Astfel dacă există un pic de

ceva care voi nu înţelegeţi, păi, doar să suferiţi cumva puţin. Sau, luaţi banda şi ascultaţi la Aceasta şi eu sunt sigur că voi veţi primi o binecuvântare din Aceasta. Eu am primit. Eu sper că voi primiţi.

18 Acum, fiecare-i gata, de la al 9-lea verset acum la al 11-lea, sau incluzând al 11-lea.

Şi, când a deschis pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor înjunghiaţi pentru Cuvântul lui Dumnezeu şi pentru mărturia pe care au dat-o ;

şi strigau cu glas tare, spunând: „Până când, o, Stăpâne, sfânt şi adevărat, nu judeci şi nu răzbuni sângele nostru asupra celor care locuiesc pe pământ?”

Şi fiecăruia i s-a dat o haină albă; şi li s-a spus să se mai odihnească puţin timpp, până se va împlini şi numărul celor împreună-robi cu ei şi al fraţilor lor, cei care urmau să fie ucişi ca şi ei.

19 Acum, aceasta este cam misterios. Iar acum pentru binele benzilor şi clericilor şi învăţătorilor care şed prezent, acum, dacă voi aveţi o vedere deosebită de Aceasta; eu am avut, de asemeni. Însă eu doar iau Aceasta din inspiraţie, care mi-a schimbat complet vederea despre Aceasta.

Şi apoi, eu am aflat, aşa cum voi vedeţi acestea descoperite, Aceasta iese drept înapoi şi aduce acele epoci ale bisericii şi Scripturile drept împreună şi O leagă sus; şi acela este motivul că eu cred că Acesta vine de la Dumnezeu.

20 Acum, noi ne dăm seama de asta. Şi eu mă gândesc că uneori noi depindem de ceea ce vreun mare învăţător ar fi putut să spună despre Aceasta. Vedeţi? Şi aceea este în regulă. Eu nu condamn învăţătorul, sub nici o formă. Şi eu nu condamn pe nimeni. Eu doar condamn păcatul, necredinţa - pe nimeni.

Iar unii oameni au zis: "Tu condamni organizaţia." Nu, eu nu condamn. Eu condamn sistemul de organizaţie; nu oamenii de acolo, grupul de oameni care formează organizaţia, voi ştiţi. Ci sistemul de care ei sunt guvernaţi, aceea este ce eu condamn, Catolic şi Protestant, la fel.

21 Doamne! Eu am... Unii din cei mai buni prieteni de care eu ştiu, sunt Catolici. Vă daţi seama, (iar omul poate să şadă aici în seara aceasta, poate este), singura cale că noi am obţinut acest tabernacol zidit, este deoarece un Romano Catolic s-a ridicat în picioare în tribunal acolo şi a mers în faţă pentru mine şi, băiete, cum nimeni nu ar face. Asta-i corect. Iar ei nu au putut să refuze aceasta. Asta-i adevărat.

Şi a zis: "Ei aveau numărul afară, 'Prea mulţi oameni.'" El a zis: "Oh, aceea nu o să formeze încă optzeci în biserica aceea, în felul acesta."

"Biserica aceea stă acolo." A zis: "Eu cunosc pe păstor şi pe toţi în felul acesta." Şi a zis: "Biserica aceea era acolo." A zis: "Ceilalţi dintre voi puteţi adăuga la ea, atunci de ce nu pot ei?" Un Romano Catolic, bun prieten de-al meu. Da, domnule.

22 Un băiat care este Catolic, un adevărat prieten royal de-al meu, a discutat cu mine. Avea un anumit magazin de fierărie; înainte ca eu să plec. El a zis: "Billy, eu ştiu că tu nu crezi în sistemul nostru de religie." El a zis: "Dar eu îţi spun chiar acum," a zis: "Dumnezeu ţi-a onorat rugăciunile aşa de mult pentru noi! Eu cred, dacă tu ajungi în necaz oriunde în naţiune," a zis: "fiecare Catolic din ţară va veni la tine." Astfel, voi vedeţi, aceea este... El a zis: "Fiecare spate-cruce," a numit el aceasta. Eu am să o spun întocmai în felul lui.

23 Desigur, ei pretind să fie aceea deoarece Creştinii timpurii au purtat cruci pe spatele lor. Noi ştim asta din istorie. Şi pretind să fie Creştinii timpurii, care ei erau, însă sistemul i-a deviat de pe cărarea aceea, voi vedeţi. Şi oamenii aceia, un Catolic, sau Iudeu, sau orice este acesta, ei sunt o fiinţă umană din acelaşi pom din care venim noi. Înţelegeţi? Aceasta-i corect. Ei sunt oameni care iubesc, care mănâncă şi bea şi dorm şi doar ca oricare altul. Şi aşa noi trebuie ca niciodată să nu condamnăm individuali, nu, pe nici unul, vedeţi.

24 Dar, noi nu trebuie să condamnăm individuali, însă, ca un lucrător, eu trebuie să lovesc şarpele acela care muşcă acei oameni, voi vedeţi. Şi eu nici măcar... Doar eu şi

eu însumi, eu nu aş face asta dacă aceasta nu era o însărcinare de la Dumnezeu, încât eu sunt legat de datorie să fac aceasta, vedeţi. Şi eu trebuie să ţin asta devotat şi credincios.

Dar dacă un Catolic, Iudeu, sau orice era el, vine aici; dacă el era un Mahomedan, Grec, sau Ortodox, sau orice ar putea el fi. Dacă vine aici să se facă rugăciune pentru el, eu m-aş ruga tot atât de sincer pentru el cum aş face-o pentru ai mei proprii. Asta-i adevărat. Desigur, deoarece aceasta este o fiinţă umană. Şi eu m-am rugat pentru Budişti şi pentru Sikhişti, Jainişti, Mahomedani şi fiecare fel, voi vedeţi, în felul acesta. Iar eu nu-i întreb nici o întrebare; eu doar mă rog pentru ei, deoarece ei sunt cineva, o fiinţă umană care vrea să se facă bine şi încearcă să-şi facă viaţa puţin mai uşoară de-a lungul drumului pentru ei.

25 Acum ne dăm seama, că, în aceasta şi mulţi dintre voi aici care eu îi cunosc, există cel puţin doi sau trei şcolari adevăraţi care şed aici. Şi ei sunt deştepţi şi citesc din doctrinele altor oameni despre acest subiect. Şi eu vreau ca aceşti fraţi să ştie că eu nu condamn pe aceşti oameni. Eu exprim numai ceea ce Domnul îmi arată. Şi asta este tot ce am eu.

Acum, noi nu vrem să gândim asta niciodată, deoarece vreo micuţă femeie spălătoreasă sau un micuţ băiat plugar acolo afară, nu a putut să obţină o descoperire de la Dumnezeu. Deoarece, voi vedeţi, aceasta... Dumnezeu, El de fapt Se descoperă în simplicitate. Aceea este, noi am avut aceea Duminică, asupra căreia să pornim aceasta, cum Se descoperă El în simplicitatea Lui. Asta este ce Îl face măreţ.

26 Acum lăsaţi-mă doar... lăsaţi-mă doar să revizuiesc asta doar pentru un minut. Ce-l face pe Dumnezeu măreţ, este deoarece El Se poate face aşa de simplu. Asta este ce Îl face mare. Dumnezeu este mare şi se poate face pe Sine într-o formă aşa de simplă încât înţelepţii din această lume nu Îl pot afla. Ei doar nu-L pot afla, deoarece El Se face prea simplu. Acum priviţi. Şi aceasta, în sine, este taina descoperirii lui Isus Cristos. Înţelegeţi? Aceasta, în sine, că... Acolo este... nu poate fi nimic mai măreţ decât Dumnezeu. Şi voi nu puteţi face ceva aşa de simplu aşa cum El se face pe Sine. Vedeţi, asta este ce îl face pe El măreţ.

27 Acum, un om mare, el poate doar să ajungă puţin mai mare, sau poate el se poate apleca jos şi să zică: "Ce mai faci?" către tine, vedeţi, sau ceva de felul acesta. Însă el nu se poate face mic. Există doar ceva privitor la el. El este un uman. El doar nu se poate face mic. Deoarece, când el ajunge să devină în jos prea mic, atunci, primul lucru care-l ştiţi, el trebuie să se refere la ceea ce a făcut altcineva şi în felul acesta. Şi apoi el începe să se tragă sus înapoi din nou, voi vedeţi. Dar, calea în sus este în jos, în Dumnezeu. Da.

28 Înţelepţii lumii încearcă, în înţelepciunea lor, să-L afle. Ei doar se caţără departe de El, în a face astfel. Vedeţi, înţelepţii lumii, dacă tu începi să explici ceva prin ceva matematici sau ceva. Reţineţi, El a pus chiar aceasta... În Biblie, în Apoc-... (Nu, eu vă cer scuze.) Isaia 35, eu cred că este aceasta, aceea chiar este aşa simplu încât chiar o persoană delicventă ar înţelege Aceasta, vedeţi. Păi: "Chiar şi un prost nu se va rătăci acolo."

Înţelepţii pierd aceasta departe, prin înţelepciunea lor, ducându-se mai departe de la El, prin a încerca să-L găsească prin înţelepciune. Acum, să nu uitaţi asta. (Asta se va înregistra, vedeţi.) Cei înţelepţi, în înţelepciunea lor, se duc aşa departe să încerce să-L afle prin înţelepciunea lor, că ei Îl omit, vedeţi. Dacă ei ar fi suficient de mari ca să fie suficient de simpli, ei ar putea să-L găsească - dacă tu eşti destul de mare să devii destul de simplu, vedeţi.

29 Voi ştiţi, că acela este într-adevăr Adevărul. Eu am mers înăuntru la oameni, în birourile lor şi aşa mai departe, care erau într-adevăr oameni, mari, regi, vedeţi şi potentaţi, monarhi şi de obicei ei sunt oameni mari. Apoi, am mers în locuri unde un om are un schimb de haine, poate vreun lucrător care a vrut să se certe cu mine pentru o vreme şi tu te-ai gândi că lumea nu ar putea funcţiona fără el, vedeţi. Şi acela era doar înfumurat în cap, vedeţi. Dar, un om mare, un om mare şade jos şi încearcă să te facă să gândeşti că tu eşti omul mare. Înţelegeţi? Vedeţi, el se poate smeri pe sine.

30 Şi, vedeţi voi, Dumnezeu este aşa de mare încât El poate să se smerească pe Sine, la un loc, la care o fiinţă umană nu poate să se coboare aşa departe, voi vedeţi. Asta-i tot. Şi în a lor... Iar ei încearcă să-L afle. Acum priviţi. Ei încearcă să-L afle prin a trimite

băieţii la şcoală şi să obţină un titlu de Licenţă în Artă. Şi ei încearcă să-L găsească printr-o terminologie teologică a Bibliei. Şi ei încearcă să-L găsească prin programe educaţionale şi prin programe organizaţionale şi prin a înfrumuseţa lucrurile şi încercând să afle. El nu este acolo, deloc! Voi doar vă luptaţi cu vântul, asta-i tot. Voi vă îndepărtaţi de la Acesta.

31 Dacă ar putea fi suficient de mari ca să fie suficient de simpli, ei ar putea să-L găsească în direcţia aceea, prin a fi simpli. Dar atât timp cât voi mergeţi înspre înţelepciune, voi vă duceţi departe de El. Acum lăsaţi-mă să iau asta astfel ca voi să nu o omiteţi. Atât timp cât voi încercaţi să găsiţi pe Dumnezeu prin înţelepciune, aşa cum a fost în grădina Edenului, aşa cum a fost în zilele lui Moise, aşa cum a fost în zilele lui Noe, aşa cum a fost în zilele lui Cristos, în zilele lui Ioan, în zilele apostolilor şi până în această zi! Când voi încercaţi să socotiţi Aceasta şi încercaţi să găsiţi pe Dumnezeu prin înţelepciune, voi vă duceţi mai departe de El tot timpul. Voi încercaţi să înţelegeţi Aceasta. Nu există nici o cale să o faceţi. Doar să O acceptaţi. Înţelegeţi? Doar credeţi Aceasta. Nu încercaţi să înţelegeţi Aceasta.

32 Eu nu pot înţelege de ce... păi, o mulţime de lucruri. Nu sunt multe lucruri pe care le înţeleg sau le pot înţelege. Eu nu pot înţelege cum de acest tânăr care şade aici, mănâncă aceeaşi hrană pe care eu o mănânc şi eu, uitaţi-vă la el... are capul plin, acoperit de păr şi eu nu am deloc. Eu nu înţeleg aceasta. Ei îmi spun căci calciul îl face; iar mie nu-mi creşte atât încât să am ca să-mi tai unghiile sau ceva păr ca să-l tai. Eu nu înţeleg asta.

33 Aşa cum este vechea zicală, (ar trebui să-mi schimb cumva poziţia, în seriozitatea - însă lucrurile sunt serioase, doar că eu nu am ajuns la Pecete încă), cum că o vacă neagră poate mânca iarbă verde şi dă lapte alb, din care se face unt galben. Eu, desigur nu pot să explic asta, deoarece, voi vedeţi, fiecare este un produsul celuilalt. Şi cum se face, eu nu o pot explica.

Nu pot explica cum sunt doi crini, sau două flori din acelaşi soi şi una este roşie şi cealaltă galbenă, una maro şi una albastră. Eu nu o înţeleg - şi acelaşi soare peste ele. De unde vine culoarea? Vedeţi? Eu nu o pot explica, dar totuşi trebuie să o acceptăm.

34 Eu doar doresc ca vreun mare teolog să-mi explice cum stă lumea aceasta în orbită. Eu doresc ca voi să fi putut să-mi aruncaţi ştiinţific o minge în aer, învârtindu-se şi să o lăsaţi să facă a doua revoluţie, în acelaşi loc. Voi nu aţi putea să o faceţi. Şi totuşi acesta este aşa de perfect potrivit încât ei pot să spună eclipsa de soare până la minut, douăzeci de ani de acum. Ei nu îşi au ceas sau un ceasornic, sau vreo piesă de maşinărie, care este aşa perfectă. Şi totuşi acesta stă acolo. Şi, atunci, înclinându-se înspre înapoi. Ce dacă acesta s-ar fi îndreptat un picuţ? Da. Tu te faci doar prostuţ, să încerci, vedeţi.

35 Astfel, voi vedeţi, nu încercaţi să obţineţi înţelepciune, să înţelegeţi. Doar credeţi ce zice El. Şi cu cât mai simplu poţi tu să devii, atunci iată-te acolo, tu vei afla Aceasta. Acum, eu sunt aşa de mulţumitor pentru aceasta, mulţumitor că El este, s-a făcut pe Sine simplu.

Acum, noi aflăm, al 6-lea capitol şi al 9-lea verset. Lăsaţi-mă să încep acum.

Şi, când a deschis pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor înjunghiaţi pentru Cuvântul lui Dumnezeu şi pentru mărturia pe care au dat-o ;

36 Observaţi, acolo nu este menţionat o altă Fiară sau vre-o Făptură vie, la acest anunţ despre Pecetea a Cincea. Acum reţineţi, că acolo era, la Pecetea a Patra. Acolo era, la Prima Pecete, a Doua, a Treia şi a Patra, dar nici una aici. Vedeţi? Acum, dacă voi observaţi, să citim doar înapoi, una dintre Peceţi. Să mergem înapoi la Pecetea a Patra, vedeţi. Şi acela este al 7-lea verset. "Şi, când a deschis pecetea a patra, am auzit pe cea de-a patra făptură vie spunând: Vino şi vezi!" "...când a deschis pecetea a treia, am auzit pe a treia făptură vie spunând: Vino şi vezi!" Sau "...a doua făptură vie spunând: Vino şi vezi!" şi prima făptură spune: "Vino şi vezi!"

37 Dar când noi ajungem la Pecetea a Cincea, acolo nu este nici un Animal. Acum doar observaţi. "Şi, când a deschis pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele..." Foarte repede, vedeţi, acolo nu este nici o făptură, Iar o făptură reprezintă putere. Noi ştim asta, vedeţi. Acolo nu este nici o Făptură vie.

Acum, una din acele creaturi... Noi am aflat în studierea descoperirii în biserici, că una din ele era un leu; şi cealaltă era un bou; şi cealaltă era un om; şi cealaltă era un vultur. Noi aflăm, în epocile bisericii, că acele patru Animale, însemnând patru puteri, erau adunate în jurul Faptelor Apostolilor, întocmai în felul în care era tabernacolul în pustie...

38 Voi înţelegeţi aceasta, deoarece eu nu voi lua timp să intru în aceasta. Noi am desenat-o noi aici şi am arătat întocmai exact! Ei vegheau asupra Acestuia, Mielul şi Cuvântul, să înfăptuiască Cuvântul - întocmai cum au făcut ei chivotul legământului în Locul Sfânt în pustie şi aşa mai departe.

Acum, noi am arătat chiar poziţional, prin culorile de seminţie din Israel şi prin... Câţi aţi auzit cele şapte epoci ale bisericii? Eu presupun că cei mai mulţi, două treimi dintre voi. Observaţi, căci chiar natura Animalului era exact o emblemă de seminţie, în care fel cele patru... cele douăsprezece seminţii aşezate, patru pe fiecare parte, sau trei seminţii pe fiecare parte. Iar cele patru Făpturi şedeau şi priveau, aceste seminţii, din toate cele patru căi.

39 Şi, când, noi am mers şi am luat Evangheliile şi arată exact. Când voi intraţi în chivot, ei străjuiau chivotul, legământul. Şi apoi noi aflăm că legământul noii Biserici, reprezentarea Ei pe pământ, era Duhul Sfânt. Sângele a trimis înapoi, la noi, pe Duhul Sfânt. Iar cele patru Făpturi au reprezentat cele douăsprezece seminţii ale lui Israel, aşa cum a vegheat. Şi aflăm aceleaşi naturi şi luînd aceeaşi natură şi aducând-o la fiecare din acele patru Evanghelii, exact, erau exact la fel. Una a vorbit către leu, cealaltă către bou şi cealaltă... Cele patru Evanghelii! Acolo este aceasta. Cele patru Evanghelii sunt protecţia Duhului Sfânt. Amin!

40 Eu întotdeauna m-am întrebat... Aceasta s-a ţinut de mine. Acum, aceasta este cam şase ani, eu presupun, de când am auzit un om mare să spună că era... "Faptele Apostolilor era doar cadrul." Eu am auzit să se spună aceasta de multe ori. Dar să auzi un om cu statutele lui, ca un predicator şi ca un învăţător, care a scris unele dintre cărţile renumite pe care oamenii le citesc pretutindeni şi să spună că Faptele Apostolilor nu erau de fapt potrivite pentru învăţarea Bisericii, când de fapt, Faptele Apostolilor este tocmai temelia Acestuia! Nu cadrul; Temelia! Deoarece, Biblia zice că temelia lui Dumnezeu este zidită pe Învăţătura apostolilor, (asta-i corect!), Cristos, Piatra unghiulară.

Şi când acest om a stat acolo şi a făcut remarca aceea, eu doar... Inima mea doar a slăbit. Şi mă gândeam: "Nu-i de mirare." Păi, eu văd acum, în Peceţi. Aceasta doar nu era descoperit. Asta-i tot.

41 Astfel, că, acolo erau ei, stând acolo, însă acolo era ceva doar spunând aceea. Acum, observaţi, ei străjuiesc. Acum, când noi am luat Matei 28:19 şi am dus acest lucru în jos prin Matei, care a reprezentat leul. Şi venind, înăuntru acolo, noi aflăm exact de ce botează ei în Numele lui Isus Cristos. Şi acolo era El, stând acolo tocmai cu Scriptura aceea, să străjuiască datoria sfântă a botezului, a Numelui lui Isus Cristos. (Păi, eu am să deviez spre epocile bisericii acum.)

42 Observaţi. Dar, aici, când noi venim la această Pecete a Cincea acum, acolo nu merge nici un călăreţ înainte şi acolo nu este nici o Făptură să anunţe Aceasta. Ioan doar... Mielul a deschis-O şi Ioan a văzut-O. Acolo nu era nici unul să zică: "Acum vino, priveşte. Vino, vezi." Observaţi, nici o putere a Făpturii vii. Şi în Pecetea a Şasea, acolo nu este nici o Făptură să O anunţe. Şi pe Pecetea a Şaptea, acolo nu este nici o Făptură să O anunţe. Nici o putere să anunţe Aceasta, vedeţi. Nimeni nu o face.

Pe cea... Priviţi. Pe cea... După Pecetea a Patra, acolo nu este anunţ prin vreo putere de Făptură, de la a Cincea, a Şasea, sau a Şaptea, nicidecum.

43 Acum observaţi, (îmi place aceasta.) ca în timpurile călăreţului celor patru cai, călăreţul (singular) a celor patru cai diferiţi, acolo era o Făptură care a anunţat puterea. De fiecare dată când călăreţul a încălecat alt cal şi a venit înainte să călărească, un alt fel de Făptură a venit afară şi a anunţat aceasta: Aceea este o mare taină. Aceea este taina. De ce? Anunţa taina.

De ce nu există una aici la Pecetea a Cincea, să anunţe Aceasta? Aici este aceasta, conform cu descoperirea pe care Domnul Isus mi-a dat-o astăzi, vedeţi, sau azi dimineaţă, devreme. Aceea este, că, taina epocilor bisericii este deja sfârşită, la timpul

acesta. Taina despre anticrist este descoperită, la timpul acesta. Anticristul şi-a luat ultima lui călărie şi noi îl găsim pe calul lui galben, amestecat cu culorile lui multe şi călăreşte până la capăt în pierzare. (Noi luăm aceasta la Trâmbiţe şi aşa mai departe, când noi învăţăm asta. Eu m-aş duce la aceasta acum, dar noi ne dăm iarăşi drept jos de pe subiect.)

44 Iar noi - noi mergem... el călăreşte... Acela este motivul că nu există nici unul acolo. Acum, noi fără cauză scrisă, ceva motive pentru ceva. Acum, vă amintiţi, mai întâi, la început, am spus: "că nu poate exista nimic fără un motiv."

Vă amintiţi micuţa picătură de cerneală? Vedeţi? Acum voi trebuie să găsiţi motivul. Acolo este vreun motiv că ei nu trebuiau să aibe o Făptură, sau o putere, să anunţe că această Pecete se rupe. Şi numai Dumnezeu poate descoperi de ce, (asta-i tot), deoarece tot este - totul e aşezat în El.

45 Însă motivul că El descoperă Aceasta, după cum eu înţeleg, aceea este deoarece taina Cărţii de Răscumpărare, atât cât priveşte că anticristul este descoperit; şi la acelaşi timp, Biserica este dusă şi aceste lucruri nici măcar nu se întâmplă în epoca bisericii, deloc. Asta-i adevărat. Ele sunt departe de epoca bisericii. Biserica este absolut Răpită, la timpul acela. Biserica merge sus, în capitolul al 4-lea din Apocalipsa şi nu se întoarce până când Ea vine înapoi cu Regele Ei, în capitolul al 19-lea. Însă aceste Peceţi aici descoperă ce a fost, ce este şi ce va fi. Înţelegeţi? Şi, acum, ce era să fie pentru epoca bisericii, a fost descoperit prin aceste Peceţi. Şi acum priviţi ce ia Aceasta.

46 Cele patru etape ale călăreţului lui au fost descoperite. Cele patru etape ale anticristului, călărind, au fost descoperite la acest timp, de aceea ei nu mai trebuie ca să mai aibe. Şi acolo erau patru Făpturi vii ale lui Dumnezeu, să anunţe călăreţul aşa cum ei călăreau.

Patru Făpturi sunt patru puteri. Acum, noi ştim că Făptură, prin interpretarea termenilor simbolurilor Bibliei, înseamnă putere. Acum, să luăm aceea de aproape. Cele patru sunt Animale, în Biblie, reprezintă o putere printre oameni. Acum, dacă noi aflăm, ca în Daniel, când el a văzut o anumită naţiune că se ridică, aceasta ar fi poate un urs ţinând o coastă lângă el, în simbol. Apoi el a văzut o altă putere ridicându-se, un ţap. Acesta a reprezentat ceva. Apoi el a văzut o altă putere ridicându-se şi acesta era un leopard cu aşa multe capete. Acesta reprezenta o anumită împărăţie. Apoi el a văzut o alta ridicându-se, un leu mare cu dinţi şi a strivit rămăşiţa. Aceea a reprezentat o putere diferită, cu totul.

Una era o împărăţie a lui Nebucadneţar; şi alta, model despre un vis. Daniel a văzut o vedenie; Nebucadneţar a visat un vis. Dar Daniel i-a interpretat visul şi a fost corect cu vedenia. Amin! Uau!

47 Oh! Dacă voi ştiţi doar ce s-a întâmplat! Ce s-a întâmplat înainte ca noi să plecăm de aici? Voi înţelegeţi? Păi, şase visuri drepte au venit exact cu vedenia. Amin. Vedeţi? Un vis, interpretat, este o vedenie. Deoarece o persoană ne fiind poate născut cu un subconştient să stea, să fie treaz când el o vede, atunci Dumnezeu intră acolo în acest subconştient şi îi vorbeşte. Care, El a promis asta, în visuri, în zilele din urmă, El va vizita pe oameni şi de asemeni în vedenii.

Acum, o vedenie este când voi sunteţi treji de tot, stând drept în felul acesta şi anumite lucruri sunt descoperite. Şi stai şi le spui întocmai corect despre aceasta; vedeţi ce s-a întâmplat şi ce o să se întâmple şi aşa mai departe. Dar, acum, un vis este când tu eşti adormit şi cele cinci simţuri ale voastre sunt inactive. iar tu eşti în subconştientul tău. Tu eşti undeva, deoarece, când tu vii înapoi, tu îţi aminteşti unde ai fost, îţi aminteşti aceasta toată viaţa ta. Înţelegeţi? Astfel, acesta este subconştientul tău. Atunci în ordine, vedeţi...

48 Aşa cum Congresmanul Upshaw obişnuia să spună: "Tu nu poţi să fii ceva ceea ce nu eşti." Şi aceasta este cam întocmai exact, vedeţi. Şi, atunci, dacă tu eşti născut un văzător. Acum, voi vedeţi, să faci asta, acele conştienturi amândouă trebuie să fie chiar împreună; nu unul aici cu cinci simţuri, active şi celălalt aici afară când tu eşti adormit şi cele cinci simţuri nu sunt active. Dar, voi vedeţi, când ele amândouă, tu eşti născut, drept împreună, tu nu mergi să dormi. Tu doar mergi de la unul la celălalt, în felul acesta. Tu nu mergi să dormi. Nu există loc suficient să mergi să dormi. Şi tu nu poţi să te faci în felul acela. Astfel: "Darurile şi chemările sunt predestinate de Dumnezeu." Ele sunt darurile şi chemările lui Dumnezeu, chiar "fără pocăinţă," a zis Biblia. Înţelegeţi?

Ele au fost ordinate înainte de întemeierea lumii, vedeţi.

49 Acum, acum, noi aflăm că o fiară, din Daniel, aceasta ar însemna că ea era o putere care se va ridica printre oameni. În regulă. Şi vedenia lui Ioan aici, de asemeni, a arătat că acestea erau puteri, naţiuni ridicându-se. Cum, Statele Unite apar în Apocalipsa 13, ca un miel. Şi apoi dacă voi vreţi să ştiţi, diferit... Voi ziceţi: "Păi, aceea, aceea vorbeşte despre putere naţională." Aceasta de asemeni reprezintă putere sfântă, de asemeni - un animal. Aţi ştiut voi asta?

Observaţi pe Rebeca... Când slujitorul lui Abraham, Eliezer, când el a venit să o ia pe Rebeca, el a pus-o pe o cămilă - tocmai cămila pe care ea a adăpat-o. Şi ea a călărit această cămilă, ca să întâlnească pe mirele ei nevăzut. Tocmai lucrul pe care ea l-a adăpat, era lucrul care a dus-o pe ea la căminul şi soţul ei viitor.

50 Şi acesta este acelaşi lucru astăzi, vedeţi. Tocmai lucrul pe care Biserica udă, aceea este Sămânţa, Sămânţa Cuvântului. Acesta este tocmai Cuvântul care devine viu şi ne duce pe noi la Mirele nostru nevăzut, vedeţi.

Şi priviţi cât e de perfect. Isaac a părăsit casa şi era afară în câmpii, departe de casa lui, când Rebeca l-a văzut. Şi Biserica întâlneşte pe Cristos în aer şi atunci El o duce pe Ea înapoi în Casă, Casa Tatălui, unde palatele sunt pregătite. Isaac a luat pe Rebeca în acelaşi fel. Şi, observaţi, aceasta era iubire la prima vedere. Oh, Doamne! Ea doar a alergat să-l întâlnească. Şi acela este felul cum Biserica va întâlni pe Cristos, în văzduh şi întotdeauna va fi cu El.

51 Acum, ne înoarcem la Biblie. Aceste Făpturi sunt puteri. Observaţi. Eu vreau, acum, eu vreau ca voi să observaţi. Diavolul a avut patru ai lui, schimbând, fiare colorate, pe care să meargă înainte. El şi-a avut cele patru făpturi. Aceea era toţi cei trei formând culoarea acestuia, făcându-l pe acela un cal galben - calul alb, calul roşu, calul negru.

Şi noi am văzut, că fiecare din aceia era un stagiu al slujbei lui, un stagiu al bisericii timpurii care s-a format într-o denominaţiune, la Niceea. Biserica Penticostală originală, peste care a fost revărsat Duhul Sfânt, venind jos şi-a luat asupra ei un duh anticrist, a format o organizaţie, a dat naştere la câteva fiice de organizaţie. Schimbând puterea lui, de trei ori şi le-a pus într-una şi a făcut un cal galben. Şi apoi li s-a dat un nume chemat Moarte şi l-a călărit în Eternitate. Tot aşa de simplu cum poate să fie!

52 Acum, acum observaţi, lui îi este dat acest cal şi el îl călăreşte. Dumnezeu, are de asemeni, ca de fiecare dată... acum priviţi! Când anticristul a apărut, întâi, în ce a apărut el? Cal alb, atât de inocent pe cât putea el să fie, doar o învăţătură în biserică. Ei au vrut părtăşie. Părtăşia voastră este cu Cristos. Dar ei au vrut o părtăşie. Ei doar nu au putut să sufere aceasta, ei au vrut să obţină... Păi, voi ştiţi, aşa cum se vor ridica clici micuţe în biserică. Voi, ştiţi aceasta, voi păstorii. Vedeţi? Ei, aşa cum ei zic: "Păsări cu aceleaşi pene."

Dar dacă noi suntem născuţi din nou, fraţilor, aceea nu este o atitudine corectă. Nu.

53 Dacă noi vedem ceva greşit în fraţii noştri, să ne rugăm doar şi să ţinem aceasta înaintea lui Dumnezeu şi să iubim pe acel om până când îl aducem drept în Prezenţa lui Dumnezeu. Acela este felul, într-adevăr felul corect să o facem.

Voi ştiţi că Isus a zis. Deci vor fi buruieni acolo, deoarece Isus a spus că vor fi, dar să nu le smulgeţi. Voi veţi smulge şi grâul cu acestea, vedeţi. Doar lăsaţi-le în pace. Lăsaţi să facă El separarea când vine timpul, vedeţi. Lăsaţi-le să crească împreună.

54 Observaţi, aşa cum creatura a mers afară... Anticristul a mers afară pe un animal, puterea lui. Oh, eu iubesc aceasta! Eu doar încep să mă simt religios chiar acum, vedeţi, poate că-i stimularea.

Observaţi, când anticristul... Oh, acele descoperiri, în Prezenţa acelei mingi de Foc atârnând acolo în cameră! Până... Oh, frate! Deşi eu am văzut Aceasta, de când eram un copil, de fiecare dată Acesta vine lângă mine, Acesta mă alarmează. El aproape că mă pune într-o condiţie inconştientă. Tu nu te obişnuieşti niciodată cu Acesta; tu nu poţi. Acesta este prea sacru.

55 Observaţi, aşa cum anticristul a mers înainte pe animalele lui de slujbă, Dumnezeu a trimis înainte o Făptură să îl combată. Vedeţi? Acum priviţi. Astfel, de fiecare dată când fiara a călărit pe calul lui, anticristul a călărit pe calul lui, pe fiara lui, să-şi anunţe slujba lui, Dumnezeu de asemeni a trimis creatura Lui, sub masca Lui, să îşi anunţe

lupta Lui cu acesta.

Acum, Scriptura zice: "Când vrăjmaşul vine înăuntru ca o revărsare, Duhul lui Dumnezeu ridică un apărător împotriva lui." Şi astfel când vrăjmaşul a mers afară ca un anticrist; Dumnezeu a trimis afară un anumit fel de putere să-l întâmpine. Şi atunci când ei... El a mers afară din nou, ca un călăreţ pe cal roşu, o altă culoare, o altă putere, o altă slujbă; Dumnezeu a trimis alta după el, să-l combată, să-şi ţină Biserica Lui. A trimis pe a treia; din nou, Dumnezeu a trimis pe a Lui, a treia Făptură a venit şi a anunţat aceasta. El a trimis pe a patra; Dumnezeu a trimis a Lui pe a patra. Şi atunci anticristul sfârşeşte şi epocile bisericii s-au sfârşit, de asemeni, la acel timp. Priviţi. Acum, oh, aceasta este într-adevăr bine!

56 Acum, noi vedem că diavolul a schimbat, patru fiare, înseamnă ce putere au descoperit ele la... sau ce putere a descoperit el la lume şi cum au sfârşit-o ei pe acest cal: "moarte" galben. Acum să ne uităm la puterile lui Dumnezeu, al acestor Făpturi, ca să îi combată.

Prima Făptură a lui Dumnezeu, cu care El a mers afară să întâmpine anticristul, duhul anticrist când acesta era doar în învăţătura lui. Acum reţineţi, când anticristul a călărit prima dată, el era într-o slujbă de învăţătură. Anticristul a călărit, întâi, într-o slujbă de învăţătură.

57 Acum priviţi pe acela care a mers să-l întâmpine: Leul - Leul din seminţia lui Iuda, care este Cuvântul. Când învăţătura lui falsă a mers înainte, Cuvântul adevărat a mers să-l întâmpine. Acela este motivul că noi am avut un Irineus şi un Polycarp şi acei oameni, un Sfântul Martin. Când acel anticrist a călărit cu învăţătura lui falsă; Dumnezeu a trimis Învăţătura Lui afară, Cuvântul, Leul din seminţia lui Iuda, care este Cuvântul făcut manifest în Duhul Sfânt. Iar Duhul Sfânt, acolo, să Se manifeste, care este Cuvântul!

Acela era motivul că Biserica timpurie avea vindecări şi minuni şi vedenii şi putere, din cauză că acesta era Cuvântul viu, în forma Leului din seminţia lui Iuda, călărind afară să combată aceea. Amin! Acum aţi priceput? El trimite puterea lui, anticristul; Dumnezeu o trimite pe a Lui, Cuvântul. Anticrist, învăţătură falsă; adevărata Învăţătură a mers cu aceasta, să o combată! Acum, aceea era prima. Acum, aceasta era prima Biserică, apostolică, care a mers să-l întâmpine.

58 Acum, al doua creatură pe care a trimis-o anticristul afară, era un cal roşu, care era... pe care a călărit, a fost să ia pacea de pe pământ şi război. Acum, al doilea care a mers să-l combată, era creatura bou. Boul înseamnă o muncă, un animal de povară.

Şi acum dacă noi am putea doar să ne oprim doar un minut. Lăsaţi-mă, doar aşa ca să fiţi siguri că vedeţi aceasta. Acum, acela este felul care ar putea să fie puţină nedumerire pentru voi. Dar să luăm Tiatira aici şi priviţi să vedeţi dacă aceasta nu este o Biserică truditoare, vedeţi voi.

Îngerului Bisericii din Tiatira scrie-i: „Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca para focului şi ale cărui picioare sunt ca arama aprinsă:

„Ştiu faptele tale,...

[Vedeţi, devenind toate fapte acum, vedeţi, deoarece acesta era cel care îi călărea.]

... dragostea ta şi slujba, [vedeţi, aceaste este doar toată...] credinţa ta, răbdarea ta, faptele tale [din nou, a doua oară - faptele tale] că sunt mai multe decât cele dintâi.

59 Vedeţi, aceea arată că, Epoca Tiatira, după ce anticristul a ajuns să se aşeze jos şi să vină în Epoca Tiatira, micuţa Biserică nu putea face nimic decât doar simplu trudire. Şi un alt lucru, boul este, de asemeni, este un Animal de sacrificiu. Vedeţi? Ei şi-au dat vieţile lor tot aşa de liber cum le puteau ei da,

În epocile întunecoase, o mie de ani acolo în care Catolicismul a controlat lumea. Şi ei doar au mers drept înăuntru, da sau nu. Lor nu le-a păsat că mureau. Dacă aceasta era moartea, aceea era în regulă. Ei au mers şi au murit, oricum. De ce? Tocmai Duhul epocii!

60 Acela era motivul că că Irineus, acela era motivul că Polycarp, Ioan, Pavel, acei oameni mari şi puternici acolo afară, au combătut acel lucru! Pavel a văzut aceasta. El a zis: "Eu ştiu, că după plecarea mea, că vor intra lupi printre voi, fraţilor, învăţând lucruri

perverse şi aceasta vă vor atrage departe."

Priviţi la acel bătrân apostol, micuţ, stând acolo neînduplecat, spatele lui bătut plin cu dungi, ochii lui umezindu-se. Dar el a putut să vadă mai departe decât a lor... acel telescop îndreptându-l acolo afară, încât ei pot vedea la o sută şi douăzeci de milioane ani lumină de lumină de spaţiu. El a putut să vadă drept în Eternitate. Acolo era el. Şi el a prezis aceasta şi a spus că asta este ceea ce ar lua loc. Şi a zis, de asemeni, a mers înainte în jos la cealaltă epocă ca să vină.

61 Acum observaţi, acolo era el. Înainte, după el, Sfântul Ioan a trăit cel mai mult. Şi când Sfântul Ioan a încercat să ia toate epistolele sacre, unse cu Duhul Sfânt şi le-a pus laolaltă şi fac Biblia, imperiul Roman l-au prins şi l-au pus pe Insula Patmos. El era acolo afară pe Insula Patmos din cauza Cuvântului lui Dumnezeu. Polycarp l-a ajutat să traducă aceasta.

Am citit, zilele trecute, scrisoarea pe care Maria însăşi a scris-o către Polycarp. Şi dojenind... nu dojenindu-l pe el. Ci lăudându-l pentru că era un om galant care putea învăţa şi să accepte învăţătura lui Isus Cristos, Care a fost născut din ea, de la Dumnezeu. Propria notiţă a lui Maria pe care ea a scris-o către Polycarp.

Polycarp a fost dat hrană leilor, voi ştiţi. Nu, el a fost ars. Aceasta era prea târziu ca ei să dea drumul la un leu în arenă şi astfel ei au dărâmat o cameră de baie, o casă de baie veche acolo şi l-au pus în arenă şi l-au ars.

62 Şi pe drumul lui, venind în jos, el păşea cu capul în jos. Sutaşul Roman a zis: "Tu eşti un om bătrân şi bine respectat. De ce nu denunţi tu lucrul acela?"

El doar a continuat să privească înspre Cer. Şi un Glas a vorbit de undeva (ei nu au putut înţelege unde) şi a zis: "Polycarp, nu te teme. Eu sunt cu tine."

De ce? El a stat cu acel Cuvânt. Şi când ei au început să îngrămădească scândurile peste el, să-l ardă, acolo era o muzică Cerească venind jos. Şi imnurile de la ceva Îngeri pe undeva au cântat cântarea. El nici măcar o dată nu şi-a clipit un ochi către batjocoritor. Aceia sunt oameni distinşi. Aceia sunt oameni care pot suporta.

Martirii în jos prin epoci, acolo, au suferit îngrozitor. Dar cum erau ei? Ei erau sub inspiraţia, Duhului lui Dumnezeu, puterea. Eu... Să nu uitaţi asta, biserică. Şi voi fraţilor, pe benzi, eu vreau ca voi să examinaţi aceasta. Cum ar putea oamenii să facă altceva pe lângă puterea lui Dumnezeu care a fost eliberată către ei?

63 Eu am să aşez această cutie aici sus, să reprezinte aceea. Dacă Dumnezeu trimite un anumit Duh printre ei, acela este singurul lucru prin care pot să lucreze, este Duhul care lucrează printre ei.

Acum noi vă vom dovedi, prin istoria Bisericii şi prin deschiderea Peceţilor şi puterile care se dezleagă... Şi priviţi, exact, Biserica a răspuns la ungere şi ei nu puteau face nimic altceva.

64 Acum, primul a fost leul acela care a urlat, acel pur, Cuvânt neamestecat. Al doilea, în Tiatira, era boul. Şi Acesta era un împovărat... un animal de povară. Scuzaţi-mă. Şi Acesta era de asemeni un animal de sacrificiu. Şi nu era aceea exact sărmana, Biserică micuţă? Roma s-a aşezat acolo jos, pentru o mie de ani de epoci întunecoase şi orice care nu a profesat de a fi din biserica Romană a fost pus imediat la moarte. Iar ei trebuiau să trudească, să meargă din loc în loc.

65 Voi Masonilor, eu vă cer atenţia voastră. Vă amintiţi semnul crucii? Acum voi ştiţi despre ce vorbesc eu. Acum observaţi. Acum, dacă voi observaţi, aceea purta şi păstra acea Biblie. Vedeţi? Iar ei trebuiau să trudească unul cu altul. Ia te uită, boul.

Şi când a venit timpul (noi am citit aceasta seara trecută), vedeţi, când acela a mers înainte şi a venit jertfa şi ei trebuiau să se ducă. El a zis: "Tu să nu vatămi vinul şi Uleiul." Ce au făcut ei? Ei de bună voie au păşit acolo şi au murit.

66 Lor nu le-a păsat, deoarece Duhul Bisericii în ziua aceea era sacrificiu, trudire. Iar ei au păşit sus tot atât de liber cât puteau ei să păşească, unşi cu adevăratul Duh al lui Dumnezeu din epoca aceea şi au murit ca eroi jertfiţi - mii de mii, şaizeci şi opt de milioane au fost înregistraţi - viţelul de jertfă.

Oh, Doamne! Voi înţelegeţi asta? Bine. În regulă. Acum, sacrificiu, ea putea să trudească numai în epoca aceea, să combată marea opoziţie pentru acea o mie de ani.

67 Acum, a treia creatură care a ieşit de la diavolul, era acest cal negru, vedeţi. Acum, a treia creatură care a ieşit - o putere de la Dumnezeu, ca să-l combată, să combată puterile calului negru; era un om, iscusit, deştept, cu înţelepciune de la Dumnezeu.

Voi ştiţi, un om este mai deştept, decât oricare dintre animale. Vedeţi? El este mai deştept, deoarece el poate să-l înşele, cel mai mult. El este iscusit, ager. Vedeţi? Iar el... Epoca, de la epoca întunecoasă, acum venind afară din epoca întunecoasă; acum, astalaltă parte, când călărea acest cal negru, când ei au încasat pentru a lor sacrificii şi tot ce au făcut ei. Iar banii erau doar... Oh, voi ştiţi cum era aceasta.

68 Acum, următorul lucru care a ieşit, să combată pe acela, era Făptura cu faţă de om; deştept, educat, ager, fin, uns cu Duhul din ziua aceea. Voi observaţi aceasta? Acum, el a mers să-l combată, cu iscusinţa înţelepciunii lui Dumnezeu cu el. Aceea era epoca reformării, Martin Luther, John Wesley şi aşa mai departe. Vedeţi, aceasta era reformarea. Zwingli şi, oh, care toţi, Knox, Calvin şi care toţi, vedeţi, au mers afară. Aceasta era o iscusinţă.

69 Acum, voi priviţi, exact din epoca întunecoasă, de la reformare, încoace, priviţi, aceasta era dibăcia omului. (Dacă voi aţi coborî puţin ferestrele doar un picuţ! Eu cred că oamenii ajung să le fie cumva puţin cald, da, poate, acolo. Dacă voi aţi trage doar ferestrele jos doar un picuţ. Căci, eu ştiu, dacă eu stând aici predicând, se face cald, eu ştiu că şi vouă vă este, acolo afară.) Acum, observaţi, aceea era dibăcia omului. Acum, voi înţelegeţi?

Cea de-a treia creatură pe care Satan a trimis-o afară, el a devenit dibaci, de asemeni. Priviţi: "O măsură de grâu pentru un ban. Trei măsuri de orz pentru un ban." Vedeţi? Oh, Doamne! Vedeţi? Schema de a face bani, viclenia, să obţină aurul lumii şi bogăţia, adusă în aceasta. Aceea este exact să se împlinească. Aceea era ce a început să încaseze pentru rugăciuni. Şi pentru... Au făcut un loc numit purgatoriu şi s-au rugat să le scoată afară strămoşii. Şi, oh, voi trebuia să lăsaţi cu testament contractele voastre şi fiecare lucru, proprietatea voastră. Biserica, era şi statul, erau acelaşi, iar biserica v-a preluat proprietatea.

70 Şi nu vedeţi voi, că unii din aceşti evanghelişti, din această zi, încă au aceeaşi ungere asupra lor? Făcând pe oameni bătrâni să renunţe la pensiile lor şi să contracteze casele lor dincolo la anumite lucruri. Păi, frate, eu nu vreau să ajung asupra aceleia, vedeţi. Însă acum eu voi sta drept cu acesta; eu privesc înapoi să văd unde merg. Acum observaţi, acei oameni, aceea depinde de ei. Aceea depinde de ei. Aceea nu are nici un lucru de a face cu mine. Eu sunt doar răspunzător pentru Acesta aici.

71 Acum reţineţi. Făptura care a venit să-l combată, acum, era un om. Şi noi toţi ştim că această Făptură, de om, această putere de om, în intelectele lui, a recunoscut că acel kosher pe care Martin Luther îl avea în mâna lui, când el urca acele trepte... Ei au zis: "Acesta este Sângele lui Isus Cristos. Acesta este trupul lui Isus Cristos."

Iar Luther a aruncat aceasta jos şi a zis: "Aceasta este pâine şi vin, Acesta nu este trupul lui Cristos; deoarece, acesta a fost înălţat şi şade la dreapta lui Dumnezeu, făcând mijlocire." Vedeţi, înţelepciune; vedeţi, om.

72 Şi când John Wesley a venit înainte, după ce Zwingli a venit înăuntru şi Calvin... Şi ei au adus biserica la un loc, despre securitate, până când ei nu au mai vrut treziri. "Ceea ce urmează să fie are să fie." Asta era totul. Şi ei doar au trăit orice fel de viaţă. Biserica Luterană este aşa sucită şi biserica Anglicană! Oh, Doamne! Întreaga ţară a devenit coruptă, întocmai cum este ea acum. Bisericile s-au sucit. Când Regele Henry al VIII şi a venit în Anglia şi după sângeroasa Maria şi când toate aceste lucruri au avut loc. Şi, atunci, biserica era aşa de plină de violenţă şi corupţie. Mulţi au pretins Creştinismul şi au trăit cu patru sau cinci neveste, sau făceau orice vroiau ei să facă şi purtare uşuratică şi murdărie.

John Wesley, studiind Scriptura, urmărind Aceasta, i s-a descoperit lui că Sângele lui Isus Cristos sfinţeşte pe credincios. Iar voi sunteţi... nu ar trebui... Apoi ce a făcut el? El a venit afară într-o altă reformare. El a salvat lumea în ziua lui, cum a făcut Luther. Vedeţi? Ce era aceasta? Acel om, putere de Animal, mergând afară.

73 A dat omului înţelepciune, de înţelegere, că lucrul este greşit. Acela nu este Sângele lui Isus Cristos; acela nu este trupul lui Isus Cristos. Acela reprezintă trupul, vedeţi.

Aceea încă este o mare ceartă între Catolici şi Protestanţi acum. Acela este singurul lucru cu care voi nu puteţi veni împreună chiar acum. La toate celelalte, ei pot să vină împreună, afară de acela; acestea în consiliile acelea pe care ei le au. Observaţi acum. Însă, ei nu au putut să se unească asupra acesteia. Vedeţi? Că vinul este sângele; şi zic că este sângele literar; că preotul are putere să schimbe această pâine în trupul literar al lui Cristos.

Aceea este ceea ce este micuţul tabernacol, în biserică, voi ştiţi. Acela este motivul că ei fac semne şi orice fel de ofertă păgână când ei trec pe acolo, voi ştiţi şi se apleacă pe ei înşişi şi îşi scot pălăria şi aşa mai departe. Aceea nu este înspre clădire; acesta este înspre acel kosher care este în tabernacol.

74 Observaţi cum Satan a tras aceea cu viclenie!

Dar, vedeţi, la timpul acela, peste fiinţa umană, vedeţi, Dumnezeu a pus un Duh de înţelepciune asupra omului, să înţeleagă că aceea era greşit. Acum, aceea era să combată al treilea animal, care a făcut biserica aşa coruptă, pe care el îl călărea, încât aceasta era îngrozitoare. Reformatorii, ce au făcut ei atunci, ei în epoca reformatorilor? Ei au adus Biserica, de la ceremoniile ei păgâne de idolatrie, iarăşi înapoi la Dumnezeu. De aceea a mers Făptura înainte, (acea dibăcie a omului, călăreţul), să facă aceasta.

75 Acum, însă, citiţi acum versetul 3 şi... sau, Apocalipsa 3:2, doar un minut. Acum, eu am aceasta însemnat aici jos pentru vreun motiv. Acum aceasta este, vine înăuntru acum, epoca Luterană, în epoca reformatorilor, (din Apocalipsa 3:2). Ce au făcut ei, ei s-au organizat. Îndată ce Luther şi-a pornit biserica lui, ei au organizat-o. În regulă, acelaşi lucru l-a făcut Wesley. Acelaşi lucru l-au făcut Penticostalii, exact, au organizat-o. Şi ce fac ei? Ei preiau acelaşi sistem din care ei au ieşit. Vedeţi?

Acum priviţi aceasta, Apocalipsa, vorbind despre această biserică Sardis. "Către îngerul bisericii," este 1-ul verset, desigur. Vedeţi? În regulă.

Veghează şi întăreşte lucrurile care rămân...

[aceea este Cuvântul pe care tu l-ai învăţat],

...care sunt aproape să moară...

Ea, este chiar atunci gata să pornească înapoi într-o organizaţie întocmai ca biserica Catolică din care ea a ieşit, vedeţi.]

pentru că nu am găsit lucrările tale desăvârşite înaintea lui Dumnezeu.

76 Ia te uită. Din nou, se întoarce înapoi. Nu vedeţi voi de ce sunt sistemele organizaţionale greşite? Cine a început aceasta? Dumnezeu a început? Apostolii au început? Biserica Romano Catolică a făcut aceasta.

Acum doar lăsaţi ca orice istoric să spună altfel. Aceasta nu este acolo. Ei sunt, ei zic că ei sunt biserica mamă şi ei sunt. Dar ei organizează treaba şi pun un sistem, cu capul omului la acesta. Iar noi nu am luat un om, cum au făcut ei; noi luăm un consiliu întreg de oameni, îi punem împreună şi atunci voi într-adevăr aveţi o confuzie. Asta-i adevărat. Cum poate un consiliu, oricum...?

Tot la fel cum ne-am gândi noi că democraţia este corectă. Eu cred că ea este, de asemeni, însă aceasta niciodată nu va lucra corect. Ea nu poate. Cu o grămadă de Rickys pe aici să o conducă, cum o să o faceţi vreodată corect? Voi nu puteţi. Observaţi, lucrul real era un rege evlavios.

77 Observaţi Făptura, a treia Făptură, acum, era iscusinţa unui om. Şi el a reprezentat pe reformatorii care au mers înainte. De la idolul, de a lua, să zică: "Aceasta este pâinea." "Acesta este vinul." Vedeţi, anticristul încă are ceva ce simbolizează Creştinismul. El trebuie să aibe, deoarece el este "împotrivă," vedeţi voi. Şi atunci, dacă el trebuie să fie împotrivă la ceva... Acum, dacă el vine tot înainte şi zice: "Oh, eu sunt un Buddha." Păi, aceea nu are nimic. Ei toţi fac. Acela este doar un păgân, de la început. Dar anticristul este viclean. El are tot felul de lucruri care reprezintă Creştinismul acolo. Numai, că o are deviat pe partea cealaltă, ceva împotriva Învăţăturii originale din Acesta. Vedeţi, aceea este ceea ce îl face anticrist, vedeţi.

Astfel, reformatorii, când Făptura a mers înainte în forma unui - unui om, să combată aceea! Acum, să nu uitaţi aceasta, clasă! Nu uitaţi aceasta! Reţineţi Aceasta, toate zilele vieţii voastre! Aceste Făpturi sunt corecte. Aceasta este AŞA VORBEŞTE

DOMNUL, vedeţi.

78 Observaţi, idolatria a adus... Făptura de om a mers înainte cu puterea lui Dumnezeu, prin înţelepciunea pe care Dumnezeu i-a dat-o şi a adus Biserica de la idolatrie, înapoi la Dumnezeu. Dar în... Noi aflăm, că în aceeaşi epocă a bisericii, când ei au început să se denomineze, să facă acelaşi lucru pe care ei l-au făcut la început, care l-a făcut Roma, acum ea urmează să facă fiice la acea biserică. Şi ce zice ea? A zis: "Acum că tu eşti... Eu nu te-am găsit desăvârşită. Iar tu trebuie să întăreşti tăria aceea puţină care ţi-a rămas."

Acum ascultaţi la El cum îi avertizează, din nou în Apocalipsa, 3:3. Să luăm... Păi, eu cred că am luat aceasta, doar cu câteva minute în urmă.

Aminteşte-ţi deci cum ai primit şi ai auzit şi păstrează şi pocăieşte-te!

[Cu alte cuvinte: "Aminteşte-ţi că tu ai ieşit dintr-o astfel de corupţie ca aceea." Vedeţi? Şi uite aici:]

Deci, dacă nu vei veghea, voi veni la tine ca un hoţ şi nicidecum nu vei şti în ce ceas voi veni asupra ta.

79 Înainte în jos, El o să mute sfeşnicul, vedeţi. Astfel, asta este. Ce este aceasta? Lumina Bisericii. Şi ea a mers drept în acelaşi sistem organizaţional de întuneric păgân din care ea a ieşit şi acolo rămâne ea astăzi, cu oameni cu inima cinstită gândind că acela este Adevărul, întocmai la fel cum sunt Catolicii. Iar Protestanţii râd de Catolici; când, aceasta este şase din una şi o jumătate de duzină din cealaltă, exact, conform cu Cuvântul. Înţelepciunea omului!

80 Acum observaţi. Oh, cum iubesc eu Aceasta! Ascultaţi la El acum cum îi avertizează. Acum, acum noi... Voi sunteţi perfect de acord, fiecare din voi? Acum, dacă voi nu sunteţi, scrieţi-mi o întrebare. Că, acele Făpturi sunt exact identificate în fiecare epocă, aşa cum Biblia le-a identificat aici. Aceea este exact ce ele au făcut acolo. Istoria arată ce au făcut ele. Noi privim drept aici şi vedem ce au făcut ele. Şi aici, acele Făpturi, eu nu am ştiut asta înainte. Eu doar şedeam acolo. Eu puteam doar să văd aceasta mişcându-se sus acolo, întocmai la fel cum voi vă uitaţi la mine. Înţelegeţi? Şi aceasta trebuie să fie corect, deoarece aceasta este chiar aici cu Biblia. Astfel cum veţi face voi altceva decât să spuneţi că aceasta este corect?

81 Observaţi. Acum, a patra Făptură, aceea a mers înainte să combată anticristul, în această ultimă Făptură. Sunteţi voi gata? Ultima Făptură care a fost trimisă înainte, sau ultima putere să combată anticristul care era împotriva Învăţăturii lui Dumnezeu, pe anticrist, era un vultur. Înţelegeţi? A patra Făptură vie era un vultur. Acum, voi doar studiaţi epocile, studiaţi Scripturile. Este vulturul! Şi în Biblie, ultima epocă era o epocă a vulturului. Iar Dumnezeu aseamănă vulturii cu profeţii Lui. Vedeţi? Acesta... Acum priviţi. Ultima epocă, epoca vulturului, un descoperitor al Cuvântului adevărat. Înţelegeţi?

Înainte ca Dumnezeu să se mişte la acţiune, aşa cum El a făcut în zilele lui Noe, El a trimis înainte un vultur. Când El a adus pe Israel şi armata lui Faraon era gata să se ducă, El a trimis un vultur. De fiecare dată, El trimite un vultur la urmă, sfârşitul acesteia. Şi aici El trimite un vultur, din nou. Asta este exact cu Cuvântul. Astfel cum o puteţi voi face altceva? Trimite un vultur.

82 De ce? Un descoperitor al Adevărului care a eşuat prin toate epocile. Astfel cum putea viţelul, sau omul, sau orice Făptură care călărea, cum putea aceasta să fie vreodată descoperit până când a venit vulturul? Ei au avut locul lor. Erau evlavioşi - Făpturi trimise, întocmai la fel cum era oricare altul.

Leul, acela era originalul. Acolo este unde anticristul a venit sus în luptă. Apoi, el a ridicat o altă putere; a trimis o putere să-l întâmpine. Apoi a ridicat o altă putere; El a trimis o altă putere să-l întâmpine. Apoi, ultima putere, El aduce jos vulturul, să reaşeze copii înapoi la Credinţa originală, a părinţilor - Epoca vulturului! Aşa că, voi aţi observat? Acolo nu mai sunt Făpturi. Acelea au fost toate. Acela este sfârşitul.

83 Acum, dacă voi aţi lua acum Apocalipsa 10:1-7 (eu m-am referit la aceasta), amintiţi-vă, în epoca ultimului mesager, vedeţi, ce urma să se întâmple? Toate tainele lui Dumnezeu vor fi descoperite - Vulturul!

Acum, voi aţi văzut cele patru creaturi care au călărit. Aceea era perfect corect.

Credeţi voi asta? Şi acum aici este fiecare epocă, sau fiecare putere care a călărit în spatele ei. Şi acolo este Scriptura care arată ce a făcut călăreţul vrăjmaşului. Aceea a fost descoperit în aceste Peceţi. Şi de asemeni a fost descoperit acum că fiecare Făptură, putere pe care a trimis-o Dumnezeu afară, să o combată, atinge exact pe punct, până la timpul vulturului.

84 Acum, dacă acesta este timpul sfârşitului, acolo va veni un vultur. Aceasta-i corect. Şi la aceea...

Acum, reţineţi, acum, în zilele în care a venit leul, Cuvântul original, cam o sutime dintre ei au ascultat de leu. În zilele în care a venit viţelul, doar o picătură mititică din ei au ascultat la mesajul viţelului. În zilele în care a venit omul, el a lucrat printre oameni, vedeţi, astfel El era iscusit. El a scos un grup mic afară şi ce au făcut ei? Satan a văzut aceea, astfel el doar îi trimite drept înapoi şi îi căsătoreşte în aceasta. Şi amintiţi-vă, când în sfârşit vine vulturul, aceasta va fi o sutime dintr-un procent care vor asculta. Aceasta este o epocă a vulturului.

85 Reţineţi, sunt toţi ceilalţi călăreţi... Şi atunci chiar Isus a prezis că dacă El nu şi-ar fi grăbit Venirea Lui, nu ar fi nici o făptură, deloc, salvaţi pentru Răpire. Este asta Scriptura? Vedeţi unde suntem noi atunci, nu-i aşa, frate şi soră? Vedeţi unde suntem noi? Dumnezeule, eu sunt aşa de bucuros. Nici nu ştiu ce să fac!

Aceasta nu este doar ca eu să stau aici sus să vorbesc. Eu sunt înăuntru aici, de asemeni. Eu, eu sunt printre voi. Vedeţi, eu, Acesta sunt eu. Eu am familie. Şi eu am fraţi şi surori pe care eu îi iubesc. Şi Dumnezeul Cerului, este suficient de amabil să coboare şi să descopere lucrul acela, prin al Lui propriu, prin vedenii care s-au dovedit pentru treizeci de ani, că este Adevărul. Noi suntem aici. Noi suntem... Noi am ajuns. Asta-i tot. Cercetarea ştiinţifică a dovedit Aceasta. Adeverirea Cuvântului a dovedit Aceasta. Iar noi suntem aici! Şi această Descoperire vine de la Dumnezeu şi Acesta este Adevărul!

86 Aţi prins voi ceva? Eu doar mă întrebam dacă aţi prins. Vedeţi? Da, domnule. Eu s-ar putea să nu trebuiască să vă spun atunci, Duminică. Observaţi. Observaţi. Minunat! Acum, acum, observaţi acum. Şi atunci conform cu timpul în care Dumnezeu urma să elibereze lumea antideluviană, El a trimis vulturul. Şi la timpul când El urma să elibereze pe Israel, El a trimis vulturul. Credeţi voi că timpul, chiar asupra lui Ioan, pe Insula Patmos, acest Mesaj era aşa perfect încât El nu a putut să-L încredinţeze cu un Înger?

Voi ştiţi, că un înger este un mesager. Dar ştiţi voi că mesagerul era un profet? Voi credeţi asta? Să o dovedim. Apocalipsa 22, să vedem dacă acesta era un vultur. Sigur, el era un înger - el era mesagerul. Dar el era un profet care i-a descoperit această întreagă Carte a Apocalipsei. Apocalipsa, al 22-lea capitol şi al 19-lea verset. Eu cred că asta este corect dacă eu am asta scris aici jos: 22:19. Eu poate sunt greşit. Nu 22:9, asta-i ceea ce este. Eu mă uitam la 22:9. Asta-i corect. Oh, da, aici.

Şi ·mi-a spus: „Vezi, nu face aceasta!", eu sunt împreună slujitor cu tine şi cu fraţii tăi, profeţii,

Priviţi ce a văzut Ioan aici:

Şi eu, Ioan, sunt cel care am auzit şi am văzutj acestea.

[Acum el încheie. Acesta este ultimul capitol.]

Şi, când am auzit şi am văzut, am căzut ca să mă închin la picioarele îngerului care îmi arăta acestea.

[Şi, el, atunci, (îngerul), vedeţi.]

Şi ·mi-a spus: „Vezi, nu face aceasta!...

[Nici un profet adevărat nu va fi venerat, sau mesager sau altcineva.]

Şi ·mi-a spus: „Vezi, nu face aceasta!", eu sunt împreună-rob cu tine şi cu fraţii tăi, profeţii şi cu cei care păzesc cuvintele cărţii acesteia. Lui Dumnezeu închină-te".

87 Vedeţi? Acum, Cartea era aşa de importantă, încât, Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Acum priviţi. Iar când Cuvântul lui Dumnezeu este adus înainte, Acesta trebuie să fie adus de către profet, deoarece acela este la cine vine Cuvântul lui Dumnezeu.

Eu m-am aşteptat să primesc o întrebare despre asta, în această cutie de aici. Mă gândeam să le-o iau înainte, vedeţi. Eu simt că există una acolo ca aceea, aşa că... Eu doar mă gândeam că am să ajung la ea, vedeţi. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este adus... Biblia nu schimbă sistemul, deloc, vedeţi. Ea este acelaşi lucru. Aceasta trebuie să vină la acest văzător pe care noi îl aşteptăm să sosească. acum reţineţi, Apocalipsa 10:1-7. Acum, să citim versetul 9 din nou.

88 Acum, noi luăm, noi... Acum, înainte ca să mergem la acel verset, eu vreau să vă întreb ceva. Vedeţi voi perfect, înainte ca noi să părăsim aceste Peceţi? Acum reţineţi, acolo nu mai este nici o putere care să meargă afară după acel vultur, vedeţi, nu-i mai. De fiecare dată când anticristul a trimis înainte ceva, Dumnezeu a trimis o putere. Anticristul a trimis o altă putere; Dumnezeu a trimis ceva să o combată. Apoi el a trimis o altă putere; Dumnezeu a trimis ceva să o combată. Vedeţi? Şi atunci când El a ajuns jos la vultur, acela era Cuvântul Lui, înapoi cum a fost la început.

89 Acum priviţi. Nu este profetul pe care noi îl aşteptăm să vină, vreun om uns cu Duhul ca Ilie? Acesta nu va fi Ilie, desigur. Dar acesta va fi un om, ca acela, va veni jos. Şi tocmai slujba lui este să trimită, să restaureze înapoi, la acest popor căzut prin aceste răsuciri denominaţionale, înapoi la Credinţa originală a părinţilor.

Acum, dacă asta nu leagă Biblia aceea împreună, eu nu ştiu ce o face. Eu nu pot spune mai mult despre acesta, pentru că, asta este... tocmai a ajuns. Acela este Adevărul. Voi luaţi ceva de acolo, voi îl răsuciţi, vedeţi. Astfel, aceasta, aceasta trebuie să fie în felul acela.

90 Acum, reţineţi. Acum, în al 9-lea verset: "Suflete de sub altar." Acum, aici este unde eu am să obţin ceva dezacorduri reale. Însă doar priviţi doar un minut. Şi doar... Vedeţi? Eu am crezut asta, de asemeni, însă aceasta nu a venit în felul acela. Noi avem... Eu întotdeauna mă gândeam că aceste suflete sub altar erau - martirii din Biserica timpurie. Şi eu sunt sigur că Dr. Uriah Smith şi fiecare dintre ei, zic că aceştia sunt. Vedeţi? Dar, mă gândeam astfel, eu însumi. Dar când Duhul Sfânt a arătat vedenia la aceasta, aceasta nu era. Acestea nu sunt sufletele.

91 Acum, acum voi ziceţi: "Păi, acum, eu nu ştiu despre asta." Păi, acum, doar un minut, noi vom afla. Priviţi. acestea nu sunt sufletele din Biserica Mireasă, nicidecum. Noi credeam că aceea era Biserica Mireasă aşteptând acolo, sufletele sub altar, vedeţi voi, strigând: "Până când, Doamne, până când?" Lăsaţi-mă să o citesc din nou acum, aşa ca noi să o avem corect.

> *Şi, când a deschis pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor înjunghiaţi pentru Cuvântul lui Dumnezeu şi pentru mărturia pe care au dat-o ;*

92 Vedeţi, Cuvântul lui Dumnezeu şi mărturia pe care au dat-o... Acum, nu vă mişcaţi de acolo. Doar un minut, vedeţi.

> *şi strigau cu glas tare, spunând: „Până când, (vedeţi?) o, Stăpâne, sfânt şi adevărat, nu judeci şi nu răzbuni sângele nostru asupra celor care locuiesc pe pământ?"*
>
> *Şi fiecăruia i s-a dat o haină albă; şi li s-a spus să se mai odihnească puţin timp, până se va împlini şi numărul celor împreună-robi cu ei şi al fraţilor lor, cei care urmau să fie ucişi ca şi ei.*

93 Acum, pentru ei, la acest timp, dacă voi observaţi, această Pecete a Cincea fiind deschisă, vedeţi, Biserica este dusă. Aceasta doar nu poate fi, sufletele sub... Biserica timpurie. Acum, vă rog, dacă voi aţi dat vreodată această atenţie acum, deoarece aceasta este o mare controversă. Astfel eu vreau ca voi să ascultaţi foarte de aproape acum. Şi voi aveţi hârtiile voastre şi lucruri cu care să scrieţi. Acum, eu vreau ca voi să observaţi.

Acum, aceştia nu pot fi sufletele acelea. Deoarece, sufletele celor neprihăniţi, martirizaţi şi oamenii neprihăniţi, Biserica, Mireasa, deja a fost luată sus, astfel ei nu ar fi sub altar. Ei ar fi în Slavă, cu Mireasa. Acum priviţi. Căci, ei sunt duşi în Răpire, în capitolul al 4-lea din Apocalipsa. Ei au fost luaţi sus.

Acum, cine sunt aceste suflete, atunci? Acesta este lucrul următor. Cine sunt ei, atunci, dacă ei nu sunt Biserica timpurie? Acesta este Israel care o să fie mântuit ca o naţiune, toţi acei care sunt predestinaţi. Acela este Israel. Acela este Israel, însuşi.

Voi ziceţi: "Oh, aşteaptă un minut." Voi ziceţi: "Ei nu pot fi."

94 Oh, da, ei urmează să fie mântuiţi. Aici, să stabilim aceasta, doar un minut. Eu am patru sau cinci Scripturi. Eu voi lua una. Să luăm Romani, doar un minut şi să aflăm dacă ei sunt. Să luăm Cartea despre Romani şi să mergem la capitolul 11 din Romani, iar noi vom afla. Haideţi să o citim şi apoi o vom vedea singuri. Romani, capitolul 11, versetul 25 şi 26. Acum, ascultaţi aici la Pavel. Şi Pavel a zis că dacă altcineva, chiar un Înger, ar predica vreo altă evanghelie, ce urma să fie? Blestemat. Priviţi.

Pentru că nu doresc să nu ştiţi, fraţilor, despre taina aceasta, ca să nu vă socotiţi singuri înţelepţi [ia te uită]: pentru că lui Israel i s-a făcut orbire în parte, până va intra plinătatea naţiunilor;

95 Ultima Mireasă Neamuri să fie adusă înăuntru, pentru Mireasă, orbirea a venit la Israel pentru scopul acela.

şi astfel, tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: „Salvatorul va veni din Sion şil va îndepărta neevlavia de la Iacov.

Corect? Acum, ei sunt Israel, care sunt sub acest altar. Priviţi. Israelul a fost orbit tocmai pentru scopul ca noi să fim mântuiţi. Voi credeţi asta? Acum, cine i-a orbit? Dumnezeu. Dumnezeu a orbit Proprii Lui copii.

96 Nu-i de mirare, că Isus, stând acolo la cruce şi Iudeii aceia urlând după Sângele Lui! Aceia erau Proprii Lui copii. Şi El era Scriptura. El era, Însuşi, Cuvântul. Şi aici, El ştiind că acei oameni L-ar fi primit bucuroşi! Şi acela este motivul că El i-a orbit, astfel ca ei să nu-L recunoască. El a venit într-un fel aşa de umilit şi i-a orbit la aceasta, ca ei să nu o primească, vedeţi. Scriptura a spus că ei o vor face. Şi El i-a orbit. Erau orbiţi! Isus s-a înduioşat de ei, chiar aşa de mult, după cum El a zis: "Tată, iartă-i. Ei nu ştiu ce fac." Vedeţi? Ei erau orbi. Pavel a spus că ei au fost orbiţi pentru o cauză, pentru noi.

97 Observaţi acum, eu vreau ca voi să priviţi aceasta foarte de aproape. Lor li s-au dat robe. Ei nu le-au avut. Lor li s-au dat robe albe, la fiecare dintre ei. Acum, sfinţii au acum, deja au una; ei o obţin aici. Dar, acolo, lor li s-au dat robe; iar sfinţii deja le aveau pe ale lor şi au fost duşi. Vedeţi? Vedeţi, ei nu au avut nici o şansă, deoarece ei au fost orbiţi de Dumnezeu, de propriul lor Tată; astfel ca harul lui Dumnezeu să poată fi împlinit, astfel ca Mireasa să poată fi luată de la Neamuri. Este asta adevărat?

98 Lăsaţi-mă să vă arăt aici un model frumos în Iosif - Iosif, omul Duh, vulturul. El s-a născut printre fraţii lui, întocmai cum Biserica reală este printre celelalte. Iar el putea interpreta visuri şi vedea vedenii. Iar ceilalţi dintre ei îl urau. Tatăl lui îl iubea. Observaţi, atunci, că el era afară, pus afară de către fraţii lui, nu de către tatăl lui. Afară, de către fraţii lui şi a fost vândut pentru aproape treizeci de piese de argint. Aruncat într-o groapă şi presupus a fi mort. Luat sus şi aşezat la dreapta lui Faraon. Şi din cauză că el a fost pus afară de către fraţii lui, vedeţi, lui i s-a dat o mireasă din Neamuri, nu din propriul lui popor. Prin aceea, el a născut pe Efraim şi Manase, care au fost adăugaţi în Israel.

Aşa cum Israel i-a binecuvântat, prin încrucişarea mâinilor lui, de la cel mai tânăr la cel mai în vârstă, să treacă binecuvântările de la Iudei, înapoi... sau de la Iudei la Neamuri. Vedeţi? Şi-a încrucişat mâinile, la fiul mai tânăr, care este Biserica mai tânără să vină înăuntru. "Biserica mamă a stat în soare; ea a născut acest prunc." Şi observaţi, ca să-l obţină, Israel şi-a încrucişat mâinile, ca model. Şi Iosif... La aceiaşi copii, era o mamă din Neamuri. Mireasa din Israel, acolo în urmă, a devenit trecută, de la vechiul Ortodox, dincolo la calea Creştină, prin Duhul Sfânt care a încrucişat mâinile lui Israel. El a zis: "Dumnezeu mi-a încrucişat mâinile." El nu a avut nimic de a face cu aceasta.

99 Reţineţi. Apoi, Iosif, refuzat de proprii lui fraţi, propriul lui popor, a luat o mireasă de Neamuri. Întocmai exact ce a făcut Isus; refuzat de către Iudei, a luat o Mireasă dintre Neamuri. Acum să citim ceva aici. Eu am o Scriptură scrisă jos, Fapte 15. Şi, oh, aceasta este doar cumva despre ceea ce noi trebuie să o învăţăm, oricum. Acum, eu cred că am aceasta corect, citim Fapte 15:14. În regulă. Eu sper că aceasta este corect acum. În regulă. "Simeon a declarat cum Dumnezeu..." Nu, să începem la al 13-lea verset.

Şi, după ce au tăcut ei, Iacov a răspuns, zicând:

100 Acum, voi vedeţi, ce s-a întâmplat, ei au mers la Neamuri, vedeţi, iar cearta se

desfăşura, pentru că ei erau Iudei. Vedeţi?

Şi, după ce au tăcut ei, Iacov a răspuns, zicând: „Fraţilor, ascultaţi-mă!

Simon (Acesta era Simion Petru) a istorisit cum întâi Dumnezeu a căutat să ia dintre naţiuni un popor pentru Numele Său.

Vedeţi? Numele soţiei mele a fost Broy. Când eu am luat-o, ea a fost o Branham. Vedeţi? Isus ia Biserica Lui afară, sau Mireasa Lui, afară dintre Neamuri. Aceasta este Scriptura, tipizat, întocmai ca şi Iosif.

101 Acum observaţi aceasta, acum, aceste suflete sub altar. Păi, cei... acesta, "Aceste suflete," înţelegând acum: "care sunt sub altar," păi ei au fost martirizaţi de către oameni păcătoşi ca Eichmann. Vedeţi? Ei o ţin drept înainte, milioane de ei, vedeţi, însă ei rămân Iudei. Acum, reţineţi. Ce era aceasta? "Ei au fost omorâţi din cauza Cuvântului lui Dumnezeu," nu pentru mărturia lui Isus. Aţi înţeles voi asta? Dar, amintiţi-vă, că Biserica vine înăuntru, de asemeni, martirii Bisericii, erau pentru Cuvântul lui Dumnezeu şi mărturia lui Isus Cristos. Câţi de aici cunoaşteţi asta? Da. În regulă.

Acum, însă aceştia nu aveau mărturia lui Isus Cristos.

... pentru Cuvântul lui Dumnezeu şi pentru mărturia pe care au dat-o;

Aceştia-s Iudeii! Iar Hitler i-a urât, la fel şi Eichmann, la fel şi Stalin, tot restul lumii. Vedeţi? Dar ei au stat devotaţi cu ce au crezut ei. Iar ei i-au omorât pentru că ei erau Iudei.

Aţi ştiut voi că Martin Luther a avut cumva aceeaşi idee, deasemeni? Acesta este adevărul. El a zis: "Toţi Iudeii ar trebui să fie scoşi afară. Ei sunt anticrist." Vedeţi? Însă el era doar sub o altă distribuire şi nu a văzut aceasta, nu a văzut Cuvântul. Acum Cuvântul Adevărului, vine înainte.

102 Cum o să orbiţi voi vreodată Israelul? Voi nu o puteţi face. Oh, cum a putut acel profet să stea sus acolo, în ziua aceea şi să zică: "Tu arăţi ca un unicorn, Israele"? Când ei au încercat să-i arate părţile lui cele mai rele! El a zis: "Păi," a zis el: "oricine te binecuvântează va fi binecuvântat şi oricine te blastămă va fi blestemat." Asta-i adevărat. Oh, omule! Cum o să faci tu aceasta?

Odată ei au crezut că Dumnezeu o să uite, când profetul a văzut lucrul acela întunecat venind pentru Iudei. Omul acela stând acolo, iar Cuvântul lui Dumnezeu s-a turnat către el. El a zis: "O Doamne, o să părăseşti Tu pe poporul Tău?"

El a zis: "Ce este aceea de lângă tine acolo?"

El a zis: "O prăjină de măsurat."

A zis "Cât de înalt este până la Cer? Măsoară aceasta. Cât de adâncă este marea?"

El a zis: "Eu nu o pot face."

El a zis: "Nici Eu nu pot, nici Eu nu pot să uit vreodată pe Israel." Nu, domnule. El nu are să-l uite. El trebuia să-şi orbească Propriul Lui copil. Acum, gândiţi-vă la asta. Orbeşte Propriul Lui copil, să ne dea nouă o şansă, iar noi O refuzăm. Acum, nu vă face asta să vă simţiţi cam aşa de mărunţi încât voi aţi putea să vă târâţi sub un bloc de ciment cu o pălărie de zece galoane pe voi şi să nu atingeţi aceasta? Aceea este destul de mic, voi ştiţi. Oh, Doamne!

103 Da, ei au ţinut pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Ei erau Iudei. Ei aveau legea lor; ei au stat cu aceasta. Vă amintiţi seara trecută, acum? Vedeţi? Ei au stat cu aceea. Iar ei erau Iudei şi ei aveau legea. Iar legea era Cuvântul lui Dumnezeu şi ei au stat drept lângă aceasta. Asta-i adevărat. "Şi pentru mărturia ce ei au ţinut-o, ei au fost martirizaţi." Şi aici erau suflete sub altar, după ce Biserica a fost dusă.

104 Acum priviţi. Ei, în orbirea lor, au martirizat pe Mesia al lor şi acum ei recoltau pentru aceasta. Ei şi-au dat seama. Ei au recunoscut aceasta, după ce aceasta s-a dus. Ei L-au văzut atunci, când ei au venit înaintea altarului lui Dumnezeu. Dar acum harul lui Dumnezeu este la ei.

Acum, priviţi. Acum, ei nu puteau, în nici un fel, să fie sfinţi, deoarece ei ar fi fost deja cu robe. Dar aici sunt ei acum, doar "suflete sub altar, pentru Cuvântul lui Dumnezeu şi mărturia ce ei o ţineau," să fie poporul lui Dumnezeu, Iudeii. Dar acum, priviţi, harul lui Dumnezeu vine la ei. Şi Isus le dă, la fiecare, o robă albă - priviţi! drept

acolo, după ce Biserica este dusă - deoarece ei erau loiali faţă de cauza lor. Iar ei au fost orbiţi şi ei nu au ştiut aceasta. Ei nu au ştiut aceasta. Ei au jucat exact partea pe care Dumnezeu a hotărât-o pentru ei să o joace. Şi aici, aici, Ioan priveşte acolo şi vede suflete sub altar. Acum priviţi, el vede acele suflete. Priviţi cum le numeşte el.

Ei au strigat: "Doamne, până când?"

Priviţi: "Încă mai puţină vreme." (Să luăm asta, aşa cum noi mergem jos, drept prin Scriptură acum.)

105 Ei şi-au dat seama că ei au omorât pe Mesia al lor. Vedeţi? Şi ei nu au ştiut-o, însă apoi şi-au dat seama. Ei au fost omorâţi din nou, ca să plătească pentru aceasta, pentru răul făcut. Şi acum priviţi ce lucru trebuiau ei să facă! Vedeţi, ei au fost vinovaţi de omor, astfel ei au fost omorâţi. Vedeţi? Ei au strigat: "Sângele Lui să fie peste noi!" Vedeţi? Asta-i adevărat. Şi ei au fost orbiţi.

Acum, dacă ei nu ar fi fost orbiţi, Dumnezeu ar fi spus: "Lăsaţi-i în pace. Ei nu sunt vrednici." Dar fiindcă ei au fost orbiţi de Dumnezeu, harul Lui a ajuns jos la ei. Amin! Vorbiţi despre har uimitor! Şi le-a dat fiecăruia o robă, pentru că tot Israelul va fi mântuit, fiecare care îşi are numele scris. Asta-i adevărat.

106 Isus le-a dat robe. Cum a făcut Iosif cu fraţii lui; un model. Priviţi, când Iosif a stat acolo şi când el în final... El s-a făcut cunoscut acolo lângă altar, propriul lui altar, în palatul lui, tronul lui. El a zis: "Fiecare să mă părăsească." Soţia lui era acolo în palat; unde va fi Mireasa. Şi el a zis către ei, el a zis: "Voi nu mă cunoaşteţi?" Măi, el vorbeşte Ebraica acum. "Eu sunt fratele vostru, Iosif." Oh, Doamne!

Ei au zis: "Acum, oh, tu o să ne prinzi."

A zis: "Aşteptaţi un minut. Aşteptaţi un minut. Dumnezeu a făcut asta pentru un scop - voi trebuia să mă aruncaţi afară, pentru ca să salvaţi viaţa." Glorie! Ia te uită, exact. A zis: "Să nu, să nu vă mâniaţi pe voi înşivă." Vă amintiţi că Iosif a spus asta? A zis: "Nu fiţi mâniaţi pe voi înşivă. Totul este în ordine acum. Totul s-a sfârşit. Dumnezeu m-a trimis aici, înaintea voastră."

Voi ştiţi, Biblia a spus că ei vor zice către El, când ei Îl văd venind, au zis: "Spune, Tu eşti Mesia, noi ştim. Dar, dar, cum este cu cicatricele acelea?"

El va zice: "Oh, Eu le-am primit în casa prietenilor Mei."

107 Prieteni? Şi atunci când ei şi-au dat seama, acei care au rămas, cei o sută patruzeci şi patru de mii, Biblia a spus că ei se vor separa, o casă de la cealaltă. Şi vor dura zile, doar să plângă şi să se vaite şi să umble în sus şi-n jos pe duşumea; să zică: "Cum am făcut noi aceasta? Cum am făcut noi aceasta? Păi, noi am răstignit pe propriul nostru Mesia." A zis, că vor plânge ca o casă pentru singurul lor fiu născut: "Cum am făcut noi aceasta?"

Acei Iudei, sunt cei mai religioşi oameni din lume; aleşii lui Dumnezeu. Dar El i-a orbit, să ne ia pe noi, iar noi refuzăm Aceasta. Ce este judecata bisericii Neamurilor! Ia te uită. Vedeţi? Orbiţi intenţionat, de către Dumnezeu, astfel ca El să ne poată lua, o Mireasă pentru Isus. Îi scoate pe ei din... Vedeţi şi a tipizat mai dinainte aceasta şi fiecare lucru.

108 Acum vedeţi voi cine sunt acele suflete? Ei nu sunt sfinţii martirizaţi. Ei sunt duşi. Asta-i adevărat. Observaţi, că ei erau, ei erau deja duşi. Astfel, la aceştia li se dă robe, la fiecare din ei. Şi acum eu vreau ca voi să observaţi. Dar acum harul lui Dumnezeu se apleacă către ei. Isus le dă la fiecare o robă albă, cum a făcut Iosif, harul lui către fraţii săi.

Acum priviţi. Deşi ei au încercat să scape de Iosif, de asemeni, însă harul lui a ajuns drept jos la ei, vedeţi. "Oh, aceasta este în regulă. Aceasta este în regulă. Voi nu aţi vrut să faceţi aceasta. Dar, vedeţi, acela era Dumnezeu care a făcut asta, vedeţi. Dumnezeu v-a lăsat pe toţi să faceţi asta astfel ca El să poată să mă alunge afară şi să mă aducă aici jos astfel ca eu să pot să salvez vieţi pentru oameni, pe aceste Neamuri de aici, de unde mi-am luat soţia. Eu nu aş fi avut nici o soţie dacă eu aş fi stat înapoi acolo sus. Acum, eu îmi iubesc soţia. Ea mi-a făcut aceşti copii de aici." Şi a zis: "Şi acum eu vin să vă iau pe voi toţi. Acum voi toţi urmează să o aveţi bine, de asemeni. Eu am să vă aduc aici jos. Noi toţi o să locuim împreună, ca o familie mare." A zis: "Un lucru eu vreau să vă întreb. Mai trăieşte bătrânul meu tată?" Oh!

109 Priviţi-l, ce i-a făcut micuţului Beniamin, care este un model al celor o sută patruzeci şi patru de mii, aşa cum noi vom lua mai târziu. Vedeţi ce a făcut el? El doar a alergat repede spre Beniamin, a căzut pe gâtul lui şi a început să-l îmbrăţişeze. Acel frate micuţ care a fost născut în familie după ce el a fost dus, vedeţi; de către mama lui, prima biserică, biserica Ortodoxă. Cei o sută patruzeci şi patru de mii au fost născuţi în absenţa Lui, în timp ce el a fost departe să-şi ia Mireasa Lui dintre Neamuri. Oh, Doamne! Nu face aceea doar ceva pentru voi! Iat-o acolo. Astfel voi vedeţi cine sunt ei? Asta a fost.

110 Observaţi acum, deşi ei au încercat să scape de Iosif, harul lui s-a întins către ei. Deşi ei au încercat să scape de Isus, El totuşi vine direct înapoi în jur, deoarece ei erau orbi şi le dă fiecăruia o robă albă. El urmează să-i ducă acasă, oricum. Nu contează câtuşi de puţin, deoarece El a spus: "Eu îi voi salva pe toţi, oricum."

Acum versetul 10. Observaţi, ei au cerut după răzbunare. Vedeţi? Acum, dacă aceea ar fi fost Mireasa, ea ar fi fost ca Ştefan. "Tată, iartă-i," voi ştiţi. Vedeţi? Dar aceştia sunt Iudei care tocmai au venit înăuntru, vedeţi. Ei au cerut răzbunare.

Observaţi iarăşi, vedeţi, El a zis iarăşi... Observaţi, aceasta nu este... El a zis: "Aceştia sunt fraţii tăi," Iudeii. Cei o sută... Acum ei au vrut răzbunare.

Ei au zis: "Oh, noi vrem ca Tu să ne răzbuni jos acolo."

El a zis: "Doar încă puţină vreme, acum, doar încă puţină vreme." Căci, observaţi... (Lăsaţi-mă să o citesc aici. Aceasta este în versetul 10.)

şi strigau cu glas tare, spunând: „Până când, (vedeţi?) o, Stăpâne, sfânt şi adevărat, nu judeci şi nu răzbuni sângele nostru asupra celor care locuiesc pe pământ?"

Şi fiecăruiam i s-a dat o haină albă; şi li s-a spus să se mai odihnească puţin timp, (ce?) până se va împlini şi numărul celor împreună slujitori cu ei ...

[Vedeţi? Acum ce este aceasta? Profeţii predică acum la Israel.]

până se va împlini şi numărul celor împreună slujitori cu ei şi al fraţilor lor, cei care urmau să fie ucişi ca şi ei.

[vedeţi, acei predestinaţi să le fie făcut astfel - să fie ucişi]

...cei care urmau să fie ucişi ca şi ei.

111 Vedeţi, cu alte cuvinte, aceasta le este predestinat lor. Aceasta este Scriptura, că ei trebuie să o facă. "Şi doar odihniţi-vă pentru puţină vreme. Acum voi aveţi robele voastre; voi vă duceţi acasă; şi doar şedeţi acolo pentru puţină vreme." Vedeţi, aşteptaţi doar un pic. Acum observaţi: "Fraţii tăi... fraţii tăi încă trebuie să fie omorâţi," care înseamnă cei o sută patruzeci şi patru de mii încă să fie chemaţi în Necaz. Cei o sută patruzeci şi patru de mii care sunt chemaţi.

Doresc ca noi să fi avut timp. Noi am putea lua aceasta mâine seară, dacă Domnul va voi, chiar înainte ca noi să intrăm în cealaltă Pecete, vedeţi. Deasemeni, acum priviţi, ei trebuie să fie martirizaţi de către anticrist. Noi doar am trecut prin aceasta; şi observaţi, în ultima lui călărie, unde el rupe acel legământ cu Iudeii aceia şi aşa va fi, vedeţi. Aceşti Iudei, cei o sută patruzeci şi patru de mii, sunt să fie chemaţi afară de către cei doi martori din Apocalipsa 11.

112 Acum, vă amintiţi, că ei urmau să profeţească. Voi aţi citit asta. Cât de mulţi aţi citit asta? Sigur, noi toţi cunoaştem, citind Scriptura. Şi ei profeţesc, aceşti doi martori profeţesc, în timpul celei de a doua jumătăţi din a şaptezecea săptămână a lui Daniel. Aceea este ultimii trei ani şi jumătate.

Vă amintiţi cum am luat a şaptezecea săptămână a lui Daniel? Am spus că noi vom avea nevoie de aceasta când noi ajungem aici. Eu nu am ştiut de ce, însă ceva mi-a spus că noi o să avem nevoie de aceasta şi iată-ne aici. Vedeţi? Observaţi, în timpul lui Daniel...

Acum amintiţi-vă, că lui Daniel i s-a spus că va veni Mesia, (prinţul, Mesia, mai degrabă) şi El va profeţi. Israel încă avea şaptezeci de săptămâni rămase. Iar în mijlocul celei de a şaptezecea săptămâni, Mesia va fi stârpit şi jertfa zilnică va fi luată. Este asta adevărat? Dar acolo încă erau trei săptămâni şi jumătate hotărâte. În acest bloc, El ia

Mireasa Neamurilor. Acum, Ea merge sus. Şi când Ea merge sus, doi profeţi se ridică la Israel, vedeţi.

113 Şi acele suflete care au fost martirizate, acum, în jos pe aici, reali, Iudeii adevăraţi în jos pe aici; care îşi aveau numele în Carte, care au trăit viaţa drept şi au făcut lucrul drept, au trăit Iudaismul până la punct. Ei, ei au fost martirizaţi de către Eichmann şi mulţi alţii. Oameni cinstiţi, au fost milioane acolo! Şi Germania aceea i-au puşcat la moarte şi i-au omorât şi i-au ucis şi i-au spânzurat pe garduri, i-au ars, i-au incinerat şi toate celelalte - acel Hitler, fără sânge… - înfometat după inimi însângerate şi Stalin şi Musolini, toţi acei oameni care i-au urât pe acei Iudei!

114 Eu cred că acela este unul din lucrurile care ţin această naţiune împreună, pentru că ei întodeauna au respectat pe Iudeu, asta-i adevărat, i-au dat lui un loc. Voi onoraţi pe Iudeu şi Dumnezeu vă va onora pe voi. Acum, există o grămadă de Iudei care sunt renegaţi, întocmai cum există Neiudei în acelaşi fel. Dar Iudeul adevărat, Dumnezeu i-a pus numele în Carte înainte de întemeierea lumii. Şi aici era el, omorât în acest timp. Şi amintiţi-vă...

Gândiţi-vă la aceasta acum, cât de perfect este aceasta. Chiar după acele milioane de Iudei măcelăriţi, oameni nevinovaţi, de către naţiunile lumii; aici spune Scriptura, chiar în timpul acesta, că ei sunt fiecare sub altar, îşi dau seama ce s-a întâmplat şi lor li se dă robe albe.

115 Şi ei au zis: "Putem noi să mergem înapoi la împărăţie chiar acum?" Împărăţia Iudaică urmează să fie aşezată pe pământ, voi ştiţi. Ioan a spus că împărăţia era acolo, vedeţi, să fie aşezată. Acum, aceasta este Împărăţia Evangheliei, voi vedeţi. Dar împărăţia Iudeilor va fi predicată de către aceşti doi profeţi. Astfel, observaţi aici împărăţia de pe pământ. Împărăţia Cerurilor este propovăduită de către Iudei... sau, eu vreau să spun, la Neamuri; împărăţia de aici de pe pământ, urmează să fie aşezată în Mileniu... după, Mileniul la Iudei. Acum reţineţi. Observaţi aceasta acum. Aici, în timp ce ei predică, vedeţi... Înainte ca aceşti profeţi să se ridice pe scenă, aceşti Iudei care trebuiau să moară sub Eichmann şi ceilalţi, sunt... la toţi care au fost predestinaţi, li se dă, prin har, o robă albă. Amin. Fiecăruia li se dă o robă albă. Reţineţi. Acum ce se întâmplă? Îndată ce aceea are loc...

116 Eu urmăresc ceasul acela în spate acolo şi eu ştiu că suntem întârziaţi. Însă eu nu vreau să... Vedeţi, am observat aceşti sărmani oameni care stau acolo. Dumnezeu să vă ajute, fraţilor. Eu sper ca fiecăruia dintre voi să vi se dea o robă albă în ziua aceea, vedeţi. Stând, schimbând înainte şi înapoi, cu dureri de picioare, iar unii dintre voi aţi lucrat toată ziua. Eu ştiu ce este aceea. Şi priviţi aici... Chiar şi unele sărmane femei bătrâne stau în picioare. Am observat că unii bărbaţi au cedat locurile lor unor femei; şi pe cineva care i-a dat la o mamă sărmană cu un bebeluş. Iar eu am văzut toate acestea şi sunt sigur că şi El vede. Însă eu nu vreau să vă ţin prea mult. Dacă vă pot face să vedeţi Mesajul, asta-i tot ce vreau ca voi să faceţi, vedeţi.

117 Acum observaţi aceşti Iudei... Eu trebuie să fac asta, pentru ca să puteţi să vedeţi descoperirea acestei Peceţi; vedeţi ce este aceasta, aceste suflete de sub altar şi cine sunt ei.

Acum observaţi. În timpul lui Daniel, acum, a doua jumătate din a şaptezecea săptămână. Acum amintiţi-vă, Mesia urma să fie stârpit la jumătate. Aceea este mijlocul. Păi, cât este jumătate din şapte? Trei şi jumătate. Cât timp a predicat Cristos? Asta-i adevărat. Însă cât mai este hotărât încă, pentru popor? Alţi trei ani şi jumătate.

118 Însă, în timpul acesta, păi, vedeţi, ce se întâmplă, este, Biserica Neamurilor este selectată în cele şapte epoci ale bisericii şi se duce sus. Şi când face aşa, toţi aceşti Iudei care sunt martirizaţi peste tot acolo din cauza orbirii, şezând sub altar, Dumnezeu vine acolo şi zice: "Voi vedeţi ce a fost aceasta? Acum Eu vă dau la fiecare o robă."

Ei au zis: "Până când, Doamne? O să mergem înăuntru acum?"

A zis: "Nu, nu, nu, nu. Semenii voştri, Iudeii, trebuie să sufere încă un picuţ. Ei trebuie să fie martirizaţi cum aţi fost voi martirizaţi. Fiara trebuie să-i prindă când el îşi rupe legământul."

119 Acum reţineţi. Şi acum observaţi, odată... Acum doar amintiţi-vă, aceşti profeţi sunt să profeţească conform cu Apocalipsa 11. (Voi, v-aţi ridicat mâinile, voi aţi citit aceasta, vedeţi). Şi lor li se dă putere. Iar noi urmează să aflăm cine sunt ei, doar într-un minut,

cu voia Domnului. Acum observaţi cine sunt aceşti profeţi. Şi acum Biblia spune aceasta aici. Sigur, El o face. Sigur! Vedeţi? Acum, observaţi, la mijlocul acestor trei săptămâni şi jumătate acum, în care ei profeţesc jos aici...

Şi Apocalipsa aici zice, că ei au profeţit o mie trei sute şi patruzeci de zile.

120 Acum, calendarul Iudaic obişnuit, timpul obişnuit al calendarului lui Dumnezeu, este exact treizeci de zile într-o lună. Calendarul Roman, este ce l-a amestecat. Calendarul obişnuit este treizeci de zile într-o lună.

Acum, dacă voi vreţi să luaţi treizeci de zile şi adăugaţi trei ani şi jumătate la aceasta şi vedeţi treizeci de zile şi, păi, ce aveţi voi? O mie trei sute şi... sau două sute şi şaizeci de zile. O mie două sute şi şaizeci de zile (şaizeci de zile) - exact trei ani şi jumătate. Acum, voi vedeţi, nu există nici o greşeală la aceea. Acolo este acesta, doar se potriveşte împreună ca o - o potrivire venind laolaltă. Observaţi, acei doi profeţi au predicat pentru trei ani şi jumătate, la Iudei. În aceea, sunt chemaţi afară, cei o sută patruzeci şi patru de mii.

121 Şi acum, observaţi, aceşti doi profeţi sunt exact Moise şi Ilie. Acum priviţi. Priviţi la slujba lor. Acum priviţi ce fac aceşti profeţi. Ei au putere să lovească pământul cu o plagă, atât de des cum vor ei. Cine a făcut aceasta? Moise. Ei au putere să închidă cerurile şi să nu ploaie în ziua slujbei lor. Cine a închis cerurile pentru trei ani şi jumătate? Aceştia sunt. Aceia sunt ei.

122 Vedeţi, aceasta este... omul, când el moare, el nu-şi schimbă starea lui. El nu-şi schimbă compoziţia lui, vedeţi. Priviţi, când... înainte... Când Saul a alunecat şi acolo nu erau profeţi în ţară, el nu a putut să înţeleagă ce să facă. El era sus împotriva acesteia. El mergea la luptă. El a mers la vrăjitoarea din Endor. Acum, doar sângele taurilor şi ţapilor şi ea a putut să facă aceasta. Şi ea a chemat sus duhul lui Samuel. Şi când a venit Samuel sus, acolo a stat el, în roba lui de profet. Nu numai aceea, dar el încă era un profet.

A zis: "De ce m-ai chemat tu din odihna mea," vedeţi, el a zis," văzând că tu ai devenit un vrăjmaş al lui Dumnezeu?" El a zis: "Pe la timpul acesta, mâine seară, tu vei cădea în bătălie. Şi la timpul acesta, mâine seară, tu vei fi cu mine." Şi aceea era exact ce s-a întâmplat.

123 Vedeţi, nu numai... El încă era un profet. Toţi aceşti oameni încă sunt profeţi. Acum noi o să intrăm puţin adânc în aceasta, doar în câteva minute.

Oh, Doamne, cum iubesc eu acel Cuvânt! Nu-i de mirare: "Omul nu va trăi numai cu pâine. Fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu!" Aceşti doi profeţi sunt Moise şi Ilie, conform cu lucrarea lor fiind remodelată din nou. Aceea, aceea a fost întotdeauna slujba lor. Acum observaţi, întocmai cum au făcut ei. Aceea nu i-a schimbat.

Reţineţi, aceşti oameni nu au murit. Priviţi doar un minut. Acum, să nu confundaţi, înainte ca noi să ne depărtăm de la aceasta. Să nu confundaţi slujba a cincea oară a lui Ilie cu slujba lui a patra oară. Eu vă spuneam vouă, că Biserica Neamurilor îl aşteaptă pe Ilie. Corect. Şi aici este el dincoace cu Iudeii. Amintiţi-vă, el nu poate să vină patru; acela este numărul vrăjmaşului. Trebuie să fie cinci.

124 Prima dată când el a venit, el era Ilie, însuşi. Data următoare când el a venit, el era Elisei. Data următoare când a venit, cine el era? Ioan Botezătorul. Data următoare când el vine, este pentru îngerul al şaptelea. Şi când el vine a cincea oară, el este cu Moise acolo, predicându-le lor. Sigur. Da, domnule. Nu-l confundaţi.

Cinci, dacă voi vă cunoaşteţi numerele din Biblie, cinci este numărul de har lucrător. Şi aceea este ce El a făcut. Acum, priviţi, voi vreţi să ştiţi unde este aceasta. A fost Isus un lucru de har? J-e-s-u-s, cinci, l-u-c-r-u. Este aceasta corect? Lucru, pentru - pentru iubire pentru voi. Şi când voi veniţi la El, cum veniţi voi, prin ce? C-r-e-d-i-n-ţ-ă în l-u-c-r-u Este aceasta corect? Lucru este numărul harului, în regulă, către credincios.

Observaţi, primul Ilie, acela era el. Al doilea era Elisei. Al treilea era Ioan. Al patrulea era îngerul al şaptelea, sau ultimul mesager la Biserică, conform cu Maleahi 4 şi Apocalipsa 10:7. Acum, a cincea oară, el este un mesager la Iudei, la cei o sută patruzeci şi patru de mii, la Iudei, după ce Biserica este dusă.

125 Eu mă simt puţin cam ciudat, vedeţi. Priviţi. Dacă unii cred... Eu vreau ca voi să pricepeţi aceasta acum, vedeţi. Dacă unii încă cred că Maleahi 4, să restaureze pe

oameni, este acelaşi lucru pe care el urmează să-l facă jos aici la Iudei şi cred că acesta este tot la fel, lăsaţi-mă doar ca să îndrept aceasta pentru voi, doar un minut. Vedeţi, aceasta ar fi un pic cam confuz. Pentru că, reţineţi, în Maleahi 4, zice: "Reîntoarce Credinţa părinţilor... sau copiii înapoi la părinte." Vedeţi: "înapoi la părinţi."

126 Acum lăsaţi-mă să vă arăt deosebirea slujbei. Dacă el vine să reîntoarcă Credinţa copiilor înapoi la părinţi, el ar nega pe Cristos. El ar merge înapoi la lege. Este aceea corect? Părinţii au ţinut legea. Voi pricepeţi aceasta?

Observaţi, când Ilie, când a venit să-şi împlinească slujba lui în Maleahi 4, vedeţi, ca Maleahi 4, Ilie era singur. Dar când el vine să slujească Iudeilor din Apocalipsa 11, îl avea pe Moise cu el. Astfel, acolo nu este nici o confuzie, nici un pic. Pricepeţi aceasta? Când vine Ilie, din Maleahi 4, el este singur. Ilie va (nu Ilie şi Moise), Ilie va veni.

127 Însă aceeaşi inspiraţie, care a zis că Ilie va veni pentru ultima parte a epocii bisericii, să restaureze Credinţa copiilor înapoi la Credinţa originală a părinţilor, Credinţa apostolică - la care voi trebuie să mergeţi înapoi, iar anticristul i-a tras pe ei toţi afară... Să reaşeze, aşa cum toate celelalte Scripturi s-au îmbinat împreună. Vedeţi, el vine singur. Vedeţi? Dar când el vine la Biserică, Biblia... sau vine la cei o sută patruzeci şi patru de mii, Biblia declară clar că amândoi el... Acolo sunt doi. Nu unul dintre ei; doi!

128 Iar prima lui slujbă nu putea să-i ia pe Iudei şi să-i ducă înapoi la lege, deoarece el vine să predice pe Cristos la cei o sută patruzeci şi patru de mii, (Amin!), acel Mesia care a fost stârpit. Amin! Asta este! Astfel, să nu o aveţi confuz. Aceasta nu este confuzie. Scriptura nu minte, nici un pic. Glorie! Oh, când am văzut această lumină, eu am sărit în sus!

Am zis: "Mulţumesc Ţie, Doamne," când eu am văzut că aceasta se întâmplă acolo. Am văzut că Ilie a umblat acolo, în prima epocă, singur. Deci el era singur. Apoi, când l-am văzut că vine din nou, departe, acolo pe altundeva, acolo vor fi doi. Am zis: "Iat-o acolo. Aceea, o face, Doamne. Amin! Eu o văd acum!" Aleluia! Poate că aceasta este puţin cam confuz pentru cineva, însă El mi-a spus să o menţionez. Astfel, eu am făcut-o.

Observaţi, aceşti oameni sunt ţinuţi în viaţă de Dumnezeu, de la slujba lor originală, pentru serviciu viitor; ei au servit aceasta aşa de bine. Vedeţi? Doar gândiţi, că acel duh al lui Ilie slujeşte de cinci ori; Moise, de două. Ce? Stau în viaţă pentru mai departe, serviciu mai departe. Nici unul dintre ei nu erau morţi acum; să nu credeţi voi asta. Ei au fost amândoi văzuţi, vii, vorbind cu Isus pe Muntele Transfigurării. Dar, reţineţi, ei trebuie să moară.

129 Acum, Moise de fapt a murit. Dar el a înviat, deoarece el era un model perfect al lui Cristos, vedeţi. Nimeni nu a ştiut vreodată unde a fost el îngropat. Îngerii au venit şi l-au luat, vedeţi. El a avut escortă de Îngeri. Aha. De ce? Nici un muritor nu-l putea duce unde se ducea el. El doar a trecut printr-un act, asta-i tot. El avea Îngeri, escortatori, vedeţi, deoarece Ei l-au dus unde trebuia el să fie.

Nimeni nu ştie. Nici măcar Satan, nu a ştiut - el s-a certat cu Arhanghelul. Asta-i adevărat. El nu a putut înţelege ce i s-a întâmplat lui Moise. "Eu l-am văzut tremurând acolo. Şi uitându-se afară peste ţară şi uitându-se înapoi la copii şi aşa mai departe, eu l-am văzut tremurând. Dar el a păşit sus pe Stâncă şi aceea a fost ultima dată când l-am văzut."

Aceea era Stânca! Aceea era Stânca! Lăsaţi-mă să stau pe Stânca aceea, la capătul drumului meu! Da, domnule! Fratele meu de culoare obişnuia să vină aici şi să cânte un cântec:

Dacă eu aş putea, eu cu siguranţă eu aş
Sta pe acea Stâncă unde Moise a stat.

Da, domnule! Oh, aceea este Stânca pe care eu vreau să stau, deasemeni. Prin credinţă eu stau acolo.

130 Dar amintiţi-vă, că Ilie, el doar a obosit, deoarece el avea o mulţime de lucru înaintea lui. Astfel, el era destul de epuizat, iar Dumnezeu i-a trimis un vehicol acasă. Asta-i adevărat. I-a trimis un car. Este asta adevărat? L-a luat sus. El nu a murit, pentru că El l-a ţinut în viaţă. El avea o lucrare viitoare pentru el. L-a lăsat să ungă un om, de asemeni, vedeţi, să vină înainte în Duhul lui. Dar ei trebuie să guste moartea. Acum Apocalipsa, al 11-lea capitol. Acum, să mergem, eu sunt chiar aici oricum. Să atingem doar aceasta, Apocalipsa 11. Priviţi şi vedeţi dacă ei nu sunt amândoi ucişi. Da,

domnule. Ei amândoi trebuie să guste moartea. Da, domnule. După ce este sfârşită slujba lor, ei gustă moartea. Apocalipsa 11 şi să începem la 7.

Şi, când îşi vor sfârşi mărturia, fiara care se ridică din Adânc va face război cu ei ...

Oh, Doamne, el nu-i poate suferi; acei holy-rollers sunt iarăşi înapoi, vedeţi. În regulă.

... care se ridică din Adânc va face război cu ei şi-i va învinge şi-i va ucide;

[Dar priviţi ce se întâmplă. Ei sunt perfect tipizaţi acum.]

şi trupurile lor moarte vor fi pe strada cetăţii celei mari, care, spiritual, se numeşte Sodoma şi Egipt, unde a fost răstignit şi Domnul lor. [Ierusalim]

131 Acum ei trebuie să guste moartea, nu-i aşa? Asta-i adevărat, după ce slujba lor se sfârşeşte. De ce? Slujba îngerului al şaptelea, slujba îngerului al şaptelea - slujba lui Ilie la al şaptelea înger, nu... De ce nu, de ce nu poate, adică, eu încerc să spun, slujba îngerului al şaptelea atunci să fie prin Moise, dacă el este nemuritor, la fel cum ar putea fi aceasta prin Ilie? De ce ei nu... De ce nu a trimis Dumnezeu doar, să zică: "Ilie, tu ai lucrat aşa de greu şi fiecare lucru, în toate acele locuri diferite, cred că Eu voi trimite doar pe Moise jos." De ce?

Priviţi la slujba lui Moise. Ilie a fost un profet la toate naţiunile; însă Moise era un dătător de lege numai la Iudei. Amin. Moise este acolo să zică... Motivul că el vine cu Ilie...

132 Acei Iudei zic: "Aşteaptă, noi încă ţinem legea aici." Dar aici stă Moise însuşi; şi aici este Ilie stând cu el. Oh! Vedeţi? El vine numai la Iudei. Vedeţi? Moise a mers numai la Iudei; profetul Ilie era la toate naţiunile. Dar Moise a devenit un profet la Iudei şi un dătător de lege. Vedeţi? Acela era mesajul lui - legea.

Dar care era mesajul lui Ilie? Către femeile cu părul scurt, denominaţiuni (da, domnule) şi el într-adevăr le-a sfâşiat în bucăţi - feţe vopsite. Le-a spus, că vor fi date hrană câinilor. El într-adevăr, le-a sfâşiat.

Şi atunci când Duhul lui a venit peste Ioan, el a sărit drept afară din pustie şi a făcut acelaşi lucru. Corect. A zis: "Să nu vă gândiţi că noi aparţinem la asta sau aceea. Dumnezeu este în stare ca din aceste pietre să ridice copii lui Abraham." A păşit în sus pe drum şi el a zis: "Şi tu vrei să spui că tu te-ai căsătorit cu propriul tău cumnat... ?" A zis: "Aceasta nu este legal ca tu să faci aceasta!" Oh, frate! Le-a spus-o. Sigur.

133 Observaţi, aceste suflete urmează să aştepte puţină vreme, pentru cei o sută patruzeci şi patru... să fie martirizaţi. Oh, nu este aceasta... nu pune aceasta Biblia împreună?

Acum timpul meu a expirat, dacă pot, am să termin mai devreme, însă eu am doar încă câteva lucruri mici să spun, dacă voi puteţi suporta aceasta. Eu ştiu că este cald. Şi eu transpir. Dar, ascultaţi, eu doar am ceva să vă spun. Aceasta este doar aşa de bună, ea doar arde drept în inima mea. Eu sper că voi nu aţi uitat aceasta, vedeţi.

Lăsaţi-mă să spun asta, în prezenţa Lui. Prin harul Lui, El de asemeni m-a lăsat să-mi văd poporul meu, nu cu mult în urmă, în robe albe. Vă amintiţi aceasta? Vă amintiţi? Vă amintiţi povestea, nu cu mult în urmă? Mireasa Neamurilor, ei sunt acolo acum. Ei toţi erau în robe albe.

134 Eu m-am trezit. Eu am fost la un miting. Aceasta a fost cam un an în urmă, sau puţin mai mult. M-am trezit într-o dimineaţă şi m-am sculat. Şi am zis: "Scumpo?" către soţia mea. Ea nu s-a mişcat. Copiii cam... Trebuia să mă scol şi să-i duc la şcoală, chiar aici sus la locul vechi. Păi, eu m-am ridicat sus în pat, voi ştiţi şi m-am rezemat. Voi ştiţi cum; şezi sus şi doar îţi rezemi capul de capătul patului. Noi avem unul din paturile de modă veche. Şi astfel eu doar m-am rezemat înapoi în felul acesta.

Şi mă gândeam: "Băiete, tu ai deja cincizeci şi trei. Dacă tu o să faci ceva pentru Dumnezeu, tu mai bine apucă-te să o faci, pentru că tu o să fii prea bătrân, după o vreme."

Şi mă gândeam: "Tu ştii, asta-i adevărat, acum." Mă gândeam: "Băiete, tu ştii, eu nu sunt prea departe. Eu trebuie să mă duc destul de curând." Am zis: "Asta este cu un an mai în vârstă decât a trăit tăticul meu." Mă gândeam: "Eu va trebui să mă mut

departe destul de curând. Eu am văzut aceasta. Şi, aici, eu nu am făcut nimic pentru Dumnezeu, încă." Mă gândeam: "Eu întotdeauna am vrut să fac ceva pentru El." Mă gândeam: "Eu trebuie să mă grăbesc şi să o fac, dacă eu urmează să o fac. Şi eu nu ştiu cum am să o fac, asta-i tot."

135 Mă gândeam: "Omule, eu sper că eu trăiesc să-L văd venind. Eu nu vreau să fiu o stafie, sau un duh." Vedeţi, mi-a fost întotdeauna teamă de un duh. Şi acum, voi ştiţi, aceea cumva despre un... Eu întotdeauna mă gândeam, că dacă îl întâlnesc pe Fratele Neville iar el va fi un nor alb micuţ mişcându-se în jur, voi ştiţi. Şi eu aş spune: "Hello, Frate Neville."

Şi el ar zice: "Hello, Frate Branham," prin vreun alt simţ; el nu putea vorbi. Însă eu aş şti doar că acesta era Fratele Neville. Da. Eu aş vrea să-i dau mâna aşa cum eu fac întotdeauna. Pentru că, aceea este tot ce ştiu eu, că sunt fiinţe umane. Vedeţi, eu aş vrea să-i dau mâna, dar el nu are nici o mână. Ea este jos acolo în mormânt, putrezită. Vedeţi?

Mă gândeam: "Doamne, eu sper că nu trebuie să trec prin aceea." Acum, eu eram... Acum eu am să vă spun adevărul. Mie mi-a fost teamă să mor; nu teamă că eu aş fi pierdut, dar eu nu am vrut să fiu un duh. Eu am vrut să rămân un om. Eu am vrut să aştept pentru Răpire, vedeţi. Eu doar am vrut să stau în felul acesta. Eu nu am vrut să fiu nici un spirit.

136 Eu stăteam acolo, gândindu-mă la asta şi dintr-o dată, acolo s-a întâmplat ceva. Acum, voi ştiţi şi voi toţi cunoaşteţi, despre vedenii. Şi dacă aceasta a fost o vedenie, eu niciodată nu am avut una ca aceasta, vedeţi. Şi eu le-am avut de când eram eu un băieţel. Şi, dintr-o dată, ceva s-a întâmplat. Şi m-am simţit pe mine plecând. Mă gândeam: "Ah-oh." Şi mă gândeam: "eu am murit deja, vezi şi eu sunt dus." Vedeţi? Şi am ajuns la un loc şi mă gândeam: "Eu cred că mă voi uita înapoi."

Aceasta era tot aşa de real, prieteni, după cum eu stau chiar aici. Vedeţi? Şi m-am întors în jur, să privesc înapoi. Şi acolo eram eu, întins pe pat. Şi eu eram întins, stând lângă soţia mea. Mă gândeam: "Păi, acesta a fost probabil un atac de inimă." Vedeţi? Mă gândeam: "Păi, vezi, eu tocmai am murit instantaneu," care ar fi o cale bună să te duci. Astfel, mă gândeam: "Acela era un atac de inimă. Eu nu a trebuit să sufăr." Am privit şi mă gândeam: "Păi, acum, aceea este ciudat. Acolo zac eu, chiar acolo; şi aici stau eu, aici."

137 Astfel, m-am întors şi părea ca ceva măreţ... ca un câmp măreţ - parcă, sau aşa ceva - o întindere mare de câmp cu iarbă. Şi am zis: "Păi, mă întreb ce este aceasta?" Şi, cu totul dintr-o dată, cum am privit, aici vin mii de mii de femei tinere, toate în robe albe, părul atârnându-le până la brâu, desculţe şi ele alergau drept spre mine.

M-am gândit: "Acum ce este aceasta?" M-am întors în jur, am privit acolo înapoi şi acolo eram eu; şi am privit sus pe aici, acolo veneau ele. Mi-am muşcat degetul. "Eu eu nu dorm, cu siguranţă." Dar, eu puteam simţi. Şi am zis: "Păi, atunci, este ceva ciudat, aici." Şi aceste femei veneau toate, alergând. Şi eu niciodată nu am văzut aşa femei frumoase! Şi ele toate veneau, alergând sus la mine. Şi când ele au alergat la mine... Voi ştiţi cum sunt eu, un fel de... Ei mă numesc un urâtor de femei, dar eu nu sunt, vedeţi. Dar, eu doar mă gândesc, că o femeie bună este una dintre cele... este o nestemată. Dar, eu cred, că una care nu este bună, este, aşa cum zice Solomon: "apă în sângele tău." Eu desigur nu am nici un folos de femei de faimă rea sau care fac pe deşteptele.

138 Şi astfel aceste femei au venit toate. Ele au început să-şi arunce braţele lor în jurul meu. Acum, aceea este neobişnuit. Voi ştiţi că eu nu aş sta pentru aceea. Astfel şi ele erau... Acum, eu va trebui să spun aceasta într-un fel, care, eu sunt într-o mulţime amestecată. Dar, ele erau, ele erau femei. Ele erau femei. Şi ele m-au îmbrăţişat, fiecare şi au zis: "Al nostru frate preţios!" Şi una mă îmbrăţişa şi apoi o alta mă îmbrăţişa.

Eu stăteam acolo, privind. Mă gândeam: "Păi, acum, ce este aceasta?" Vedeţi? Şi ele stăteau acolo. Mă gândeam: "Ce s-a întâmplat?" M-am uitat înapoi în jos. Acolo eram eu, întins drept jos acolo; şi aici eram eu, stând aici. Mă gândeam: "Acum, aceea este ciudat. Eu nu înţeleg aceasta." Şi acele femei strigau: "Oh, scumpul nostru frate," şi mă îmbrăţişau. Acum, ele erau într-u totul, în simţiri, femei.

139 Acum iertaţi-mă, surorilor, aşa cum eu spun asta, pentru că... Dar voi ascultaţi la doctorul vostru; şi dacă noi nu avem minţi curate, atunci noi nu suntem Creştini. Mie nu-mi pasă... Eu întotdeauna am trăit curat. Dumnezeu ştie asta. Când eu eram un băieţaş, Îngerul Domnului mi-a spus să nu-mi pângăresc trupul, să nu fumez, sau să nu beau. Şi acela a fost adevărul. Prin harul lui Dumnezeu, eu am ţinut asta. Când am fost un păcătos, eu nu am umblat în jur cu femei.

Şi astfel... Dar orice bărbat care lasă o femeie să se îmbrăţişeze în braţele lui, el fiind format din celule masculine, iar ea o feminină, acolo este o senzaţie. Mie nu-mi pasă cine eşti tu, acum, să nu-mi spui mie că tu nu, dacă tu eşti o persoană sănătoasă. Dar, nu Acolo; deoarece voi nu mai aveţi, mai mult, celule diferite. Voi nu veţi păcătui Acolo. Acolo a fost o schimbare. Acolo nu era nimic mai mult decât doar o iubire frăţească către femeile acelea.

140 Deşi, în harul la care ele au privit; eu cred, că o femeie, o femeie plăcută care se menţine corect şi umblă ca o doamnă, ea este un exemplu de nestemată pe pământ. Mie îmi place orice care este graţios. Eu cred, că o femeie care îşi păstrează locul ei şi încearcă să fie o doamnă, este o statură de onoare. Eu cred asta. Şi mă gândesc, că una care nu este, este întocmai ca şi Cristosul şi anticristul, acelaşi lucru. Mie îmi place orice care este natural.

141 Precum un cal frumos, sau orice, acesta doar stă în statura lui reală de cal frumos. Sau, orice în felul acesta, un munte frumos, femeie frumoasă, bărbaţi frumoşi, orice care stă în facerea lui Dumnezeu, eu întotdeauna am admirat aceasta. Şi acestea erau perfecte. Dar nu conta cât de mult mă îmbrăţişau ele în braţele lor şi ele erau femei, voi înţelegeţi, dar acolo nu putea fi nici un păcat. Glandele masculine şi glandele feminine, amândouă, erau duse. Mulţumesc Domnului! Ele erau surorile mele, complet.

Am privit. Şi am început... Am privit la mâinile mele; am văzut că ele erau cu totul aşa de tinere. Şi am privit; eu eram tânăr, de asemeni. Şi eu... mi-am pierdut părul de tânăr, punând acid carbolic pe el, (un frizer a pus) şi mi-a căzut tot, când eu eram doar un băiat. Şi acesta a rămas întotdeauna un fel de slăbiciune, eu răcesc aşa de repede, din cauză că scalpul meu este încă moale, voi ştiţi. Iar rădăcinile părului sunt încă acolo, dar acesta a fost ars de acidul carbolic şi părul nu mai poate creşte niciodată, vedeţi.

Am mers, (soţia mea), cu mulţi ani în urmă şi mi-a luat o perucă, o bucată de material cu păr ca să-mi acopăr capul cu ea. Însă mi-a fost întotdeauna ruşine să o port, deoarece aceasta arăta că era ceva fals. Şi eu nu am vrut nimic fals. Şi astfel m-am gândit: "Eu îmi voi pune o şapcă de ciorap." Atunci, eu am pus-o, pentru o vreme. Voi ştiţi ce au făcut ei? Ei au vrut să mă cheme "Episcop" atunci, au zis că eu am vrut să fiu... Eu doar am spus: "Dă-i pace." Astfel, eu sufăr de o răceala grea.

Ridicaţi acele ferestre acolo, sau ceva şi lăsaţi să intre puţin aer în felul acesta - băiete, îl simt.

142 Am fost la un doctor şi l-am întrebat, ce crede el. El a zis: "Păi, vezi, porii tăi sunt deschişi. Tu transpiri când predici. Vine aerul acela, aşează un germene de răceală, aici în mucoasă şi se duce în jos pe gâtul tău. Dimineaţa următoare eşti răguşit. Asta este."

Şi astfel… Oh, Doamne, cei care aveţi păr, voi nu ştiţi cât de recunoscători ar trebui să fiţi. Asta este adevărat, vedeţi. Păi, acum, eu am aflat, că urmează să... într-una din aceste zile, dacă eu nu-mi primesc dinţii, eu urmează să trebuiască să am nevoie de alţii, sau să mă descurc fără ei.

Astfel dacă un om... Păi, eu nu cred că un bărbat care ar purta o perucă ar arăta mai diferit, decât o femeie care ar purta aceşti şoareci sau şobolani, sau ce îşi pun ele în părul lor, în felul acesta, să-l formeze. Dar desigur, dacă voi o faceţi, depinde pentru ce o faceţi. Aceasta depinde de motivul pentru ce o faceţi. Şi astfel...

143 Dar, oricum, stând acolo, m-am pipăit pe cap şi eu aveam din nou părul meu. Doamne, eram tânăr şi toate aceste, tinere… m-am gândit: "Păi, nu este aceasta straniu! Aici erau ele" şi toate alergau... Şi cum am privit, venea, am văzut-o pe Hope venind. Voi ştiţi că ea a murit la douăzeci şi doi de ani. Era încă tot aşa de frumoasă ca întotdeauna. Mulţi dintre voi vă amitiţi de ea - ochii aceia mari, negri (ea era Germană), părul ei negru atârna în jos, pe spate.

M-am gândit: "Acum, când ea va ajunge aici va zice, 'Bill.' Eu ştiu că aşa va zice. Eu ştiu că ea va zice, 'Bill,' când va ajunge aici." Eu o priveam. Şi fiecare din acele femei

veneau şi mă îmbrăţişau, zicând: "Oh, frate scump, noi suntem aşa de bucuroase să te vedem!"

144 M-am gândit: "Toate sunt îmbrăcate la fel, însă au părul diferit", voi ştiţi, păr roşu şi păr negru şi păr blond. Şi ele veneau pe acolo, însă erau toate tinere. Şi când ea a ajuns la mine, mă gândeam: "Eu doar am să văd ce zice ea." Şi ea a privit sus la mine şi ea a zis: "Oh, fratele nostru scump!" Ea m-a îmbrăţişat şi ea doar a mers înainte. O altă femeie a venit şi m-a îmbrăţişat, apoi următoarea.

Şi am auzit o gălăgie. Şi am privit acolo în partea asta şi aici veneau o grămadă de bărbaţi, oameni tineri, toţi în vârstă cam de douăzeci. Ei aveau păr închis şi păr blond. Şi toţi aveau robe albe pe ei şi erau desculţi. Şi au alergat la mine şi au început să mă îmbrăţişeze, strigând: "Frate scump!"

Mă gândeam. Şi m-am întors înapoi în jur şi acolo eram eu, încă întins acolo. Şi mă gândeam: "Păi, acum, aceasta este straniu." Şi tocmai atunci un Glas a început să vorbească către mine. Eu nu am văzut Glasul. Acesta a zis: "Tu ai fost adunat, tu ai fost adunat la poporul tău." Şi atunci ceva om m-a ridicat sus, m-a aşezat sus de tot, pe un lucru mare înalt în felul acesta.

Am zis: "De ce ai făcut tu asta?"

A zis: "Pe pământ tu ai fost un conducător."

145 Şi am zis: "Păi, eu nu înţeleg asta," şi Glasul acela vorbea cu mine. Eu nu puteam să văd Glasul. Acum, Acesta era chiar deasupra mea, vorbind către mine. Am zis: "Păi, dacă eu am trecut din viaţă, eu vreau să-l văd pe Isus." Am zis: "El era aşa... El era toată viaţa mea. Eu vreau să-l văd pe El."

Şi astfel El a zis: "Tu nu poţi să-L vezi acum. El este încă mai sus." Vedeţi, aceasta era dedesubt de altar, totuşi, vedeţi, al şaselea loc, unde merg oamenii, vedeţi; nu al şaptelea, unde este Dumnezeu, a şaptea dimensiune. A şasea! Şi ei erau toţi acolo şi treceau pe acolo. Şi am zis... Se părea că ei erau de fapt milioane. Eu nu am văzut niciodată... şi stând acolo, aceste femei şi bărbaţi alergau pe acolo şi mă îmbrăţişau, numindu-mă "Frate."

146 Stăteam acolo şi atunci Glasul acela a zis: "Tu ai fost adunat cu poporul tău, aşa cum Iacob a fost adunat cu poporul lui."

Am zis: "Toţi aceştia, poporul meu? Sunt toţi aceştia Branhami?"

El a zis: "Nu. Ei sunt convertiţii tăi la Cristos."

Am privit în jur. Şi acolo era o femeie foarte frumoasă alerga în sus. Ea părea cam la fel. Ea şi-a aruncat braţele ei în jurul meu şi ea a zis: "Oh, fratele meu scump!" Ea s-a uitat la mine.

Mă gândeam: "Doamne! Ea arată ca un Înger." Şi ea a trecut pe acolo, iar Glasul acela a zis: "Tu nu ai recunoscut-o?"

Am zis: "Nu, eu nu am recunoscut-o."

A zis: "Tu ai condus-o la Cristos când ea a fost trecută de nouăzeci." A zis: "Tu ştii de ce se gândeşte ea aşa de mult la tine?"

Am zis: "Fata aceea frumoasă era trecută de nouăzeci?"

El a zis: "Ea nu se mai poate schimba acum." A zis: "Acesta este motivul că a zis, 'Frate scump.'"

M-am gândit: "Oh, Doamne! Şi mi-a fost teamă de asta? Păi, aceşti oameni sunt reali." Ei, ei nu plecau nicăieri. Ei nu oboseau să stea acolo. Şi am zis: "Păi, de ce nu pot eu să-L văd pe Isus?"

A zis: "Păi, acum, El va veni într-o zi. Şi El va veni mai întâi la tine. Şi atunci tu vei fi judecat." A zis: "Aceşti oameni sunt convertiţii tăi pe care tu i-ai condus."

Şi am zis: "Tu vrei să spui, că fiind un conducător, El mă va judeca?"

A zis: "Da."

Şi am zis: "Fiecare conducător trebuie să fie judecat în felul acesta?"

A zis: "Da."

Am zis: "Cum este cu Pavel?"

El a zis: "El va trebui să fie judecat cu ai lui."

"Păi," am zis: "dacă grupul lui intră, şi al meu va intra, deoarece eu am predicat exact acelaşi Cuvânt." Asta este. Am zis: "Unde el a botezat în Numele lui Isus, eu am botezat, de asemeni. Eu am predicat... "

Şi cu milioanele au strigat, toţi deodată, au zis: "Noi ne odihnim pe Aceea!"

M-am gândit: "Doamne! Dacă aş fi ştiut aceasta înainte ca să vin aici, i-aş fi determinat pe oameni să vină aici. Ei nu-şi pot permite să piardă aceasta. Păi, priveşte aici…"

Apoi mi-a zis: "Acum, într-o zi El va veni şi atunci... Acum, aici, noi nu mâncăm, nici nu bem sau dormim. Noi suntem doar toţi una."

147 Păi, aceasta nu este perfect; aceasta este mai presus de perfect. Aceasta nu este sublim; aceasta este mai presus de sublim. Nu există nume la care te poţi gândi... Nu sunt cuvinte în vocabular să o descrii. Tu doar ai ajuns, asta-i totul. Şi mă gândeam: "Păi, aceasta, aceasta ar fi perfect. Şi atunci ce o să facem noi după aceea?"

A zis: "Atunci, când vine Isus şi vom fi... şi te va judeca pentru slujba ta, atunci, noi întoarcem pe pământ şi ne luăm trupuri." Păi, eu nu m-am gândit despre aceasta atunci, însă este tocmai Scriptura. A zis: "Apoi ne întoarcem pe pământ şi ne luăm trupuri. Apoi vom mânca. Noi nu mâncăm aici, nici nu dormim." A zis: "Vom mânca acolo jos. Însă ne întoarcem pe pământ."

148 M-am gândit: "Doamne, nu este aceasta minunat! Oh, Doamne! Şi mi-a fost teamă de aceasta. De ce mi-a fost teamă să mor, să vin la aceasta? Păi, aceasta este perfecţiune, plus perfecţiune, plus perfecţiune. Oh, aceasta este minunat!"

Vedeţi, noi eram chiar sub altar. Asta a fost. Eram chiar sub altar, aşteptând pentru Venire, vedeţi, ca El să meargă să ia pe acei care dormeau - trupurile adormite în pulbere, să ne readucă la viaţă. Vine acolo, să ne învieze - aşa cum Isus a venit prin paradis şi a adus sus pe Abraham, Isaac şi toţi acei, voi ştiţi, care aşteptau prima înviere. Ei au intrat în cetate şi s-au arătat multora. Aceasta este perfect Scriptural. Vedenia era că, sau orice era aceasta, aceasta era perfect Scriptural.

Şi am zis: "Păi, nu este asta minunat!" Şi apoi mă gândeam: "Nu este asta minu-... ?" Şi am auzit ceva nechezând, ca un cal. Şi m-am uitat. Şi micuţul meu cal de călărie pe care eu obişnuiam să-l călăresc, micuţul Prince, eu m-am gândit aşa de mult la el. Aici era el, stând acolo lângă mine şi şi-a pus capul peste umărul meu, să mă îmbrăţişeze. Aşa cum eu obişnuiam să-i dau zahăr, voi ştiţi şi el şi-a pus... eu mi-am pus braţul în jurul lui. Am zis: "Prince, eu am ştiut că tu vei fi aici."

149 Apoi, am simţit că ceva îmi lingea mâna - acolo era bătrânul meu câine de raton. Când Dl. Short, de aici jos, l-a otrăvit, am jurat că eu îl voi omorâ pe Dl. Short pentru aceasta. Eu eram cam în vârstă de şaisprezece ani. El l-a otrăvit, i-a dat o pastilă de câine. Iar tăticul meu m-a prins cu o puşcă, mergând jos să-l puşc, chiar în postul de poliţie. Şi am zis: "Eu îl voi omorâ." Am zis: "Păi... " M-am dus acolo la mormântul câinelui. Şi i-am spus, am zis: "Fritz, tu mi-ai fost ca un tovarăş. Tu m-ai îmbrăcat şi m-ai trimis la şcoală. Când tu ai îmbătrânit, eu urma să am grijă de tine. Acum ei te-au omorât." Am zis: "Eu îţi promit, Fritz, că el nu va trăi." Am zis: "Eu îţi promit, el nu va trăi. Eu îl voi prinde pe stradă cândva, umblând, atunci eu voi alerga drept peste el, înţelegi." Şi am zis: "Eu îl voi prinde pentru tine."

Dar, voi ştiţi ce? Eu l-am condus pe om la Cristos, l-am botezat în Numele lui Isus şi când a murit, l-am înmormântat. Da, domnule. Eu m-am convertit cam la doi ani după aceea. Eu am văzut lucrurile altfel atunci. Eu l-am iubit în loc să-l urăsc.

150 Astfel atunci, însă, oricum, acolo era Fritz stând acolo, lingându-mă pe mână. Iar eu m-am uitat… Nu am putut să plâng. Nimeni nu a putut să plângă. Aceasta era tot bucurie. Tu nu puteai fi trist, deoarece aceasta era tot fericire. Tu nu puteai să mori, deoarece aceasta era tot Viaţă. Vedeţi? Vedeţi? Nu puteai deveni bătrân, deoarece era totul tinereţe. Şi aceea este ce... Aceasta este doar perfect. Mă gândeam: "Oh, nu este aceasta minunat!" Iar milioanele... Oh, Doamne! Eu eram chiar acasă, vedeţi.

Şi chiar atunci am auzit un Glas, acesta a strigat şi a zis: "Tot ceea ce tu ai iubit vreodată..." Răsplata pentru munca mea - eu nu am nevoie de nici o răsplată. El a zis:

"Tot ceea ce tu ai iubit vreodată şi tot ceea ce te-a iubit vreodată, Dumnezeu ţi-a dat ţie."

Am zis: "Laudă Domnului!" M-am simţit ciudat. Mă gândeam: "Care este treaba? Mă simt ciudat." M-am întors în jur şi am privit. Şi pe pat, trupul meu se mişca. Am zis: "Oh, eu nu trebuie să merg înapoi, desigur. Să nu, să nu mă laşi să merg." Dar Evanghelia trebuia să fie predicată. În numai o secundă, eu am fost din nou pe pat, vedeţi, în felul acesta.

151 Nu mai mult decât cu două luni în urmă, că... Voi aţi auzit-o, aţi citit-o în Business Men's Voice. Aceasta a mers peste toată lumea, vedeţi. Iar Fratele Norman, de aici, eu presupun că el este aici pe undeva în seara aceasta. El a tradus-o de acolo şi a trimis-o în broşuri. Aceasta a mers pretutindeni. Iar lucrătorii au scris, mulţi dintre ei şi au zis... Una aici… eu o voi spune doar pe aceasta. Există sute, desigur.

Una, un om a zis: "Frate Branham, vedenia ta în Business Men's Voice... " Şi eu apreciez pe Tommy Nickels, deşi el nu este cu Business Men, mai mult. Eu nu ştiu de ce, dar el nu este. Dar el a pus aceasta acolo înăuntru întocmai corect, unde eu am spus. Chiar acolo în acea revistă trinitariană, el a zis: "Unde eu... Unde Pavel a botezat în Numele lui Isus şi a poruncit oamenilor să facă la fel, eu am făcut la fel." Vedeţi, el a pus-o întocmai în felul cum a fost.

152 Astfel eu m-am gândit: "Doamne!" Şi acest lucrător a scris şi a zis: "Frate Branham, vedenia ta..." aceea putea fi o vedenie. A zis... Acum, eu nu vreau să spun: "strămutare." Dacă Pavel... Dacă eu am fost apucat sus în acest primul cer şi am văzut asta, dar mai Pavel care a fost apucat direct sus în al treilea cer? Ce era aceea? El a spus că el nici măcar nu putea să vorbească despre aceasta, vedeţi, dacă el a fost apucat sus. Dacă aceasta era o apucare sus, eu nu ştiu. Eu nu pot spune. Eu nu v-aş putea spune.

Dar acest lucrător a zis: "Frate Branham, vedenia ta a sunat foarte Scriptural şi în regulă până când tu ai vorbit despre un cal ca fiind acolo." A zis: "Un cal în Cer?" A zis... Acum vedeţi acel om ecleziastic, înţelepciunea, mintea? Vedeţi? El a zis: "Cerul a fost făcut pentru fiinţe umane, nu pentru cai."

153 Păi, eu am şezut jos. Billy, fiul meu de aici, a pus scrisoarea chiar aici în biroul bisericii vechi, cam cu trei s-au patru luni în urmă. Am zis: "Scumpul meu frate, eu sunt surprins de înţelepciunea ta, dar şi cunoştinţa ta despre Scriptură. Eu nu am spus că eu am fost în Cer. Eu am spus că aceasta era într-un loc ca paradisul, deoarece Cristos era încă deasupra," vedeţi. "Dar," am spus: "dacă aceasta te-ar putea satisface, tu întoarce acolo la Apocalipsa 19. Şi când Isus a venit afară din cerurile Cerului, El călăreşte pe un cal alb şi toţi sfinţii cu El călăresc pe cai." Corect. Absolut. Da, într-adevăr. Şi sus în acelaşi Loc, acolo era unul care arăta ca un vultur, iar unul a arătat ca un bou, iar unul... Păi, Doamne, unde sunt acei cai care au venit să-l ia pe Ilie? Doar merge să arate, voi vedeţi, că mintea umană doar vrea ceva de ce să se lege. Aceasta-i adevărat.

154 Acum reţineţi. Dar eu mă gândeam doar, aşa cum acest preţios, frate evlavios, Ioan... (Eu mă gândeam doar că acesta ar fi un loc bun să injectez aceasta, doar înainte de încheiere, vedeţi.) Dacă Ioan s-a uitat Acolo şi aceia erau dintre fraţii lui, vedeţi, fraţii lui care trebuiau să sufere puţin; atunci, vedeţi, Domnul Dumnezeu mi-a permis să văd pe fraţii mei şi sfinţii care aşteptau după Venirea Domnului.

Observaţi, ei nu erau sub altarul de jertfă; ai mei nu erau. Dar, aceştia erau, ei erau martiri. Înţelegeţi? Ai mei nu erau sub altarul martirilor. Acum eu vreau ca voi să ascultaţi foarte de aproape. Şi eu voi încheia, cinstit, doar cam în zece minute, la ora zece, chiar dacă eu trebuie doar să o întrerup şi să-l termin mâine. Priviţi. Ei, ei nu erau ai mei... acei pe care Domnul mi i-a arătat, Mireasa, Ea nu era sub blocul martirilor, nu, altarul de jertfă al martirilor; ci au primit robe albe, prin a accepta harul iertător al Cuvântului cel viu. Cristos le-a dat o robă albă.

155 Eu nu cred că, prin deschiderea... Sau, eu cred, adică, căci prin deschiderea acestei Peceţi a Cincea, aşa cum eu cred, că Aceasta este deschisă pentru noi. Eu am făcut aceasta cu bună conştiinţă, cu revelaţie clară înaintea lui Dumnezeu. Nu să încerc doar să o fac, să gândesc, deoarece eu întotdeauna am fost împotriva organizaţiei, niciodată nu aş aparţine la ei. Însă Aceasta este deschisă pentru mine acum.

Şi mă gândesc la un alt lucru. Prin deschiderea acestei Peceţi a Cincea, în această

zi, îndreaptă o învăţătură chiar aici, despre care eu aş putea vorbi, despre adormirea sufletului. Acum, îmi dau seama că există oameni aici înăuntru care cred aceasta, vedeţi, în adormirea sufletului. Eu cred că Aceasta dezaprobă aceea. Ei nu dorm. Ei sunt vii. Trupurile lor, dorm. Dar, sufletul, nu este în mormânt, ei sunt în Prezenţa lui Dumnezeu, vedeţi, sub altar.

156 Aici este unde eu difer cu un frate scump, un învăţător. Şi, eu observ, eu ştiu că eu văd pe unii din oamenii lui şezând aici. Că, eu îmi dau seama că acesta este un mare învăţător. El este un doctor şi un Doctor în Divinitate şi un Ph., LL.D.. Şi el este un om foarte bun, de asemeni. Eu cred că el este dus acum, la timpul acesta. Dar el a fost un om bun şi un scriitor bun. Şi acesta era Fratele Uriah Smith, autorul despre Daniel şi Descoperirile.

157 Acum, către voi oamenii care sunteţi un urmaş al învăţăturilor lui, vedeţi, acum eu nu ştiu... eu nu sunt doar... nu vreau să spun aceasta arogant, însă eu doar... vedeţi… Dar, Fratele Smith, încercând să sprijine, vedeţi şi încercând să susţină adormirea sufletului, acolo el menţionează că: "Sufletul doarme. Şi acolo nu este altar de jertfă în Cer. Că, singurul altar despre care se vorbeşte este," care el crede că este în Cer: "este altarul de tămâie." Dar către voi oameni dragi... Şi nu să difer cu fratele meu. Sper să-l întâlnesc pe partea cealaltă, vedeţi. Nu să difer cu acel mare învăţător. Însă doar să vă arăt cum Aceasta dezaprobă aceea, vedeţi. Aceasta o dezaprobă. Deschiderea acestei Peceţi, în această zi din urmă, aceasta doar ia adormirea sufletului drept afară din cale. Vedeţi? Ei sunt vii. Ei nu sunt morţi.

158 Observaţi aceasta acum. Acum, dacă acolo nu este altar de sacrificiu în Cer, unde se află atunci jertfa pentru păcat, Mielul? Trebuie să fie un loc unde Mielul acela ucis, însângerat, să stea acolo, unde este Sângele.

Acum, tămâia era lucrul mirositor pe care ei l-au ars, pe care Biblia spune că sunt rugăciunile sfinţilor. Dacă acolo nu este nici o jertfă pe altar, atunci rugăciunile nu pot fi primite. Aceasta este numai prin Sângele de pe altarul de jertfă, care permite ca rugăciunile să ajungă la Dumnezeu.

Fratele Smith a fost greşit, vedeţi. Nu să fiu în dezacord cu el; eu cred că eu m-am făcut clar, cu iubire frăţească şi respecte pentru marea lui lucrare, vedeţi. Însă el a fost greşit.

159 Pecetea a Cincea a deschis aceea, vedeţi, vedeţi; multe alte lucruri, dacă voi aţi prins aceasta. Vedeţi? Eu aştept după întrebările mele, vedeţi. În regulă.

Acum, unde era chivotul - cel ucis, rănit, sângerând, Miel însângerat pentru ispăşire - pentru aceste rugăciuni mirositoare? Observaţi, Biblia zice: "Dacă acest cort pământesc al locuinţei noastre va fi dizolvat, noi avem unul care deja aşteaptă." Aceea este unde am văzut eu pe acei sfinţi. Vedeţi?

160 Priviţi când un prunc... Scuzaţi-mă din nou, surorilor, pentru această vorbire clară înaintea femeilor tinere. Dar, priviţi. Când o mamă a zămislit şi acea grămadă micuţă de muşchi se răsuceşte şi sare, voi înţelegeţi, că acesta este un trup natural. Şi întocmai cum natura îşi înfăptuieşte trupul natural... Aţi observat voi vreodată pe soţia voastră înainte ca cei micuţi să fie născuţi? Ea întotdeauna, chiar înainte, ultima, devine foarte bună, blândă. Dacă ea nu a fost, toată viaţa ei, ea va fi atunci. Aţi observat voi vreodată ce fel de simţământ sfânt…

Aţi observat o mamă… Şi voi vedeţi pe vreun păcătos acolo afară, bătându-şi joc de o mamă care este o femeie însărcinată. Eu cred că aceea este ridicol. Aceea este viaţa venind în lume. Dar aţi observat voi, că în jurul acelei mame pare să fie un simţământ blând? Ce este aceasta? Acesta este un trup mic spiritual, viaţă spirituală, aşteptând să vină în acel trup micuţ îndată ce el este născut. Acum el este numai procreat; dar, când el este născut, el este născut. Trupul spiritual se uneşte cu trupul natural.

161 Şi, atunci, Biblia învaţă că noi suntem acum născuţi din Dumnezeu. Noi suntem născuţi din Duhul Sfânt, căci, în noi este Cristos, un fiu al lui Dumnezeu fiind format în noi. Şi când acest trup pământesc va fi dizolvat, acest trup spiritual vine din pântecele pământului, acolo este un alt trup care aşteaptă să-l primească. "Dacă acest cort pământesc este căzut, acolo este un alt trup ca să-l primească." Acest trup muritor se îmbracă cu nemurire. Acesta terestru se îmbracă ceresc. Vedeţi ce vreau să spun?

Există un trup natural care este păcătos; dar, în formarea lui, întocmai ca acesta,

este un alt trup la care noi mergem. Şi eu sunt aşa de recunoscător lui Dumnezeu că eu pot spune, ca pastor şi frate al vostru, că eu am văzut pe acei oameni, aşa să mă ajute, în trupul acela şi i-am atins cu mâinile mele. Asta-i adevărat.

162 Priviţi. Uitaţi-vă la Moise, Elisei. După ce Moise a murit şi Elisei a fost luat în Cer, el a stat aici pe Muntele Transfigurării cu simţurile lui de vorbire, auzire, înţelegere şi a vorbit cu Isus înainte de răstignire. Acum, ce fel de trup a avut el?

Priviţi la Samuel, după ce era mort cam de doi ani. A fost chemat înapoi în peşteră în noaptea aceea, de vrăjitoarea din Endor şi a vorbit cu Saul cu limbaj; l-a auzit pe Saul, a răspuns înapoi şi a ştiut dinainte lucruri care urmau să se întâmple. Totuşi, duhul lui nu s-a schimbat. El era un profet.

163 Când duhul lui Ilie va veni peste un om, acesta îl va mâna întocmai ca pe Ilie. El se va duce în pustie. El va iubi sălbăticiunea. El va fi un urâtor al femeilor imorale. El va fi împotriva organizaţiei. El nu va cruţa pe nimeni. Şi aceea este doar... Acela este, acela va fi duhul lui. Acesta era, de fiecare dată când acesta a venit, vedeţi. Moise va fi aceeaşi persoană.

Acum, noi aflăm în Apocalipsa 22:8, acelaşi lucru. Acum. Sau să stabilim aceasta, pentru acei care... Acele suflete (acum priviţi aceasta) sub altar, despre ruperea acestei Peceţi, care au fost omorâţi în timpul dintre moartea lui Cristos şi plecarea sus a Bisericii; grupul lui Eichmann şi toţi aceia, acei Iudei adevăraţi cu numele lor în Carte. Dacă voi veţi observa, fratele meu, conform cu Scriptura, ei puteau vorbi, să strige, să vorbească, să audă şi aveau toate cinci simţurile. Nu dormeau în mormânt, inconştienţi. Ei erau foarte mult treji şi puteau discuta, vorbi, auzi şi orice altceva. Este adevărat? Oh, ajută-ne!

164 Două minute! Amin! Îmi părea rău că v-am ţinut o jumătate de oră. Nu, eu nu ar trebui să spun asta, vedeţi. Vedeţi? Asta-i adevărat, vedeţi. Dar, priviţi, aici este după cea mai bună înţelegere a mea, cea mai bună. Şi conform cu descoperirea care mi-a fost dată azi dimineaţă chiar înainte de lumina zilei, de către Domnul Isus Cristos, acolo este Pecetea a Cincea deschisă, să meargă cu celelalte patru. Prin harul Lui, El mi-a dat-o mie, harul Lui către voi şi mine. Noi îi mulţumim Lui pentru Aceasta. Şi, cu ajutorul Lui, eu intenţionez să trăiesc mai aproape de... cât pot eu să trăiesc, învăţând pe alţii să facă acelaşi lucru, până când eu Îl întâlnesc, cu voi, în Slavă, când toate lucrurile sunt terminate. Eu Îl iubesc pentru aceasta şi aceasta este după cea mai bună cunoştinţă a mea la Aceasta. Şi eu într-adevăr cred, din toată inima mea, că adevăratele descoperiri despre descoperirile din Prima, a Doua, a Treia, a Patra şi a Cincea Pecete, sunt acum deschise pentru noi.

Eu, Îl iubesc, eu Îl iubesc
Deoarece El m-a iubit întâi
Şi a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

165 Acum, încet, reverent, înaintea lui Dumnezeu! Aşa cum noi am văzut această Pecete deschisă pentru noi, Dumnezeu trebuind să ia Proprii Lui copii preaiubiţi şi să le orbească ochii şi să-i trimită, deoarece Propria Lui dreptate cere judecarea păcatului. Gândiţi-vă la aceasta. Dreptatea Lui şi sfinţenia Lui cere dreptate.

O lege fără pedeapsă nu este lege. Şi Propriile Lui legi, El însuşi, El nu poate sfida şi totuşi să rămână Dumnezeu. Acela este motivul că Dumnezeu a trebuit să devină om. El nu putea lua un înlocuitor, un fiu care nu era... doar un fiu obişnuit pentru El, sau ceva. Dumnezeu a devenit amândouă, Isus a devenit şi Fiu şi Dumnezeu, singurul fel în care El a putut să o facă după dreptate. Dumnezeu trebuia să ia pedeapsa, El însuşi. Aceasta nu ar fi drept, să o pună asupra altcuiva, o altă persoană. Astfel, Persoana lui Isus era Dumnezeu, manifestat în trup, numit Emanuel. Şi să facă asta şi să ia o Mireasă şi să salveze o grămadă pierdută de Neamuri păgâne, El a trebuit să orbească pe Proprii Lui copii. Şi apoi să-i pedepsească pentru aceasta, în trup, pentru respingere. Însă harul Lui a procurat robe. Dar, Viaţa, vedeţi ce s-a întâmplat. Şi dacă El a trebuit să facă asta, pentru ca noi să avem o şansă, cum putem noi nesocoti acea şansă în dragoste?

166 Dacă există în această clădire, în seara aceasta, acea persoană, tânăr sau bătrân, care a nesocotit până la acest timp acea ocazie care l-a costat pe Dumnezeu un astfel de preţ şi vouă v-ar place să acceptaţi acea ofertă către Dumnezeu, în seara aceasta; căci voi nu trebuie să, atât cât ştim noi vreodată, să fiţi un martir, deşi voi aţi putea fi. Dar o

robă albă a fost pregătită pentru voi. Şi dacă Dumnezeu bate la inima voastră acum, de ce să nu acceptaţi aceasta!

Acum să ne plecăm capetele din nou. Dacă acea persoană, sau persoane, sunt aici înăuntru, care doresc asta, sau vor să accepte aceasta pe baza credinţei voastre în Sângele vărsat pe care Dumnezeu a trebuit să-l verse pentru voi, a suferit pe deasupra a orice decât orice alt muritor. Nu ar fi putut exista o fiinţă muritoare să sufere în felul acela. Până când, Propria Lui mâhnire i-a separat apa Lui de Sângele Lui, în venele Lui. Înainte ca El să meargă la Calvar, picături de Sânge ieşeau din trupul Lui, cu aşa mâhnire şi inimă frântă pentru ceea ce El avea de făcut. Dar, ar fi putut să refuze aceasta, de asemeni. Dar, a făcut aceasta cu voia pentru tine şi mine.

167 Puteţi voi respinge o aşa iubire fără seamăn? Şi voi vedeţi asta acum, prin deschiderea acestor Peceţi; că ceea ce voi aţi făcut şi ceea ce Dumnezeu a făcut pentru voi. Iar voi sunteţi gata să vă predaţi viaţa lui Dumnezeu şi dacă El vă va smulge din mâinile anticristului în care voi sunteţi acum? Aţi vrea să-i acceptaţi oferta Lui, doar prin a ridica mâinile voastre către El, zicând: "Dumnezeule, prin aceasta, eu semnific. Eu accept oferta aceea de har." "Şi, Frate Branham, eu doresc rugăciunile tale, ca eu întotdeauna să rămân credincios."

Ridicaţi-vă mâna, iar eu mă voi ruga. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dinadins acum. Să nu o faceţi dacă nu este dinadins. Şi chiar unde şedeţi voi, acceptaţi aceasta chiar acolo. Pentru că, reţineţi, voi nu aţi fi putut să vă ridicaţi mâna dacă Ceva nu v-ar fi spus să o faceţi. Şi nimic altceva nu ar fi putut să o facă decât Dumnezeu.

168 Astfel, acum, când voi vedeţi Scripturile aşa de perfect desfăşurate! Voi vedeţi ce s-a petrecut, în jos prin epoci, ultimii câţiva ani, douăzeci sau treizeci de ani. Voi vedeţi aceasta perfect adeverit. Voi vedeţi Scriptura spunând exact ce s-a întâmplat şi ce se pregăteşte să se întâmple. Apoi, pe baza credinţei în lucrarea lui Cristos, unde voi şedeţi chiar acum şi v-aţi ridicat mâinile, ziceţi: "Din acest minut înainte, aceasta este stabilit. Eu iau pe Cristos acum ca Salvator al meu. Iar eu voi trăi pentru El, pentru restul vieţii mele. Şi eu doresc ca Dumnezeu să mă umple cu Duhul Sfânt."

Dacă nu aţi fost botezaţi în Numele lui Isus Cristos, bazinul vă aşteaptă pe voi. Să ne rugăm.

169 Doamne Dumnezeule, acolo era ceva număr mare de mâini printre oameni, care s-au ridicat. Eu sunt sigur că Tu eşti tocmai acelaşi Domn Isus care a făcut ispăşirea pentru noi, cu mulţi ani în urmă. Şi prin a vedea acele Peceţi descoperite şi lucrurile mari care au avut loc chiar aici în ultimii câţiva ani, eu cred din toată inima mea că uşa milei începe să se închidă şi Tu eşti gata să-Ţi iei călătoria acum să-Ţi răscumperi poporul.

În timp ce există loc şi o uşă deschisă, aşa cum a fost în zilele lui Noe, fie ca aceste suflete preţioase care trăiesc în trupul acestui cort care urmează să fie dizolvat într-o zi, care au ridicat sus acea mână muritoare, în partea dinlăuntru a lor; din cauza convingerii lor şi profesiunii lor, că ei cred şi vor să accepte propunerea Ta către ei, pentru mântuire, pe această Carte sigilată deschisă care a fost deschisă pentru noi. Dă-le lor, în seara aceasta, Doamne, o robă a neprihănirii lui Isus Cristos şi îmbracă sufletul lor în aceea, ca ei să poată sta înaintea Ta în Ziua aceea care este aproape la îndemână, perfect, prin Sângele lui Cristos.

170 Doamne Dumnezeule, dacă ei nu au fost botezaţi în Numele lui Isus Cristos! Şi asupra descoperirii pe care Tu mi-ai dat-o privind aceasta; şi văzând că Pavel a poruncit oamenilor care au fost chiar botezaţi de Ioan Botezătorul, să fie rebotezaţi din nou în Numele lui Isus Cristos, pentru ca să primească Duhul Sfânt, în Fapte 19. Eu cer ca Tu să-i convingi, Doamne, despre Adevăr şi fie ca ei să se supună Ţie.

Şi apoi în supunerea acceptării lor şi supunere faţă de mărturisirea lor şi către apă; fie ca Tu, în schimb, să-i umpli cu Duhul Sfânt, pentru putere de serviciu, pentru restul vieţii lor. Eu îi predau acum Ţie, în Numele Mielului jerfit al lui Dumnezeu, Isus Cristos. Amin.

Eu, Îl iubesc, eu Îl iubesc
Deoarece El m-a iubit întâi
Şi a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

171 Acum, către voi care v-aţi avut mâinile ridicate. Supuneţi-vă la porunca Duhului, care ar urmează constituţia Cuvântului, pentru un păcătoşi întorşi. Urmaţi aceasta, în fiecare faptă. Iar Dumnezeul Cerului vă răsplăteşte pentru poziţia voastră pentru El. Domnul să vă binecuvânteze.

Mâine seară, aduceţi-vă creioanele şi hârtiile, acum, ca şi până acum. Noi ne aşteptăm să fim aici la acelaşi timp, la şapte treizeci, precis, cu voia Domnului. Şi prin... rugaţi-vă pentru mine, ca Dumnezeu să deschidă Pecetea a Şasea pentru mine, mâine, ca eu să fiu în stare să vă aduc Aceasta vouă aşa cum El îmi dă Aceasta mie. Până atunci, noi cântăm din nou. Nu numai prin imnuri, ci prin laude pentru El care a murit în locul nostru şi ne-a răscumpărat. Eu Îl iubesc.

Eu, Îl iubesc, eu Îl iubesc
Deoarece El m-a iubit întâi
Şi a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

MESSAGE online hub

www.messagehub.info

Predici De
William Marrion Branham
"…ci în zilele când al şaptelea înger va suna din trâmbiţă …" Ap. 10:7